

ሥርዓተ
ቤተ ክርስቲያን

አዘጋጅ

ቤተ ካህናት ክንፈ ገብርኤል አልታዩ

አሳታሚ : ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

አዲስ አበባ

1983 ዓ/ም

—————
—————

በሐዲሱ ግን ጽላትም ታቦትም የሚባለው ያው አንዱም ሥዋዕ ነው፤ ጽላት ሲቀረጽ ጸሐፊ ጽዋዕ እንዲይዝ ከቦታ ወደ ቦታ ለማዛወር እንዲቻል ሆኖ ይቀረጻል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩) ከዚህ በኋላ በጽላቱ ላይ አልፋ ወኦ ቤጣ የውጣ የሚለው የጌታ ስም ይቀረጽበታል፤ ከላይ ሥዕለ ሥላሴ ቀጥሎም ስለ ፍቁር ወልዳ፣ የሐንስ ፍቁር እግዚእ፣ እንዲሁም መቅደሱ የተሠራለት ጻድቅም ሆነ ሰማዕት ሥዕሉ ይቀረጻል ስሙ ይጻፋል።

ሐ. ጽላተ ኪዳኑም ማኅደረ እግዚአብሔር ነው ያለ ታቦትም መሥዋዕት አይሠዋም።

ማኅቶተ ቤተ ክርስቲያን (የቤተ ክርስቲያን መብራት)

- ሀ. በቤተ ክርስቲያን የሚበራው መብራት ጧፍና ዘይት ነው፤ (ፍት : ነገ : አን : ፩)።
- ለ. በቤተ ክርስቲያን ብዙ መብራት ማብራት ታዝዟል በተለይ ቅዱሳት መጻሕፍት ማለት ጳውሎስ፣ መልእክታተ ሐዋርያት፣ ግብረ ሐዋርያት ሲነበቡ ቤተ ክርስቲያኑ በጣም የበራ እንዲሆን ታዝዙዋል። ይልቁንም ወንጌል ሲነበብ እጅግ በጣም መብራት ማብራት እንደሚገባ ተሠርቶአል። (ፍት : አን : ፩)።

ሥርዓተ መቅደስ ወወደምሕረት

- ሀ. በታቦት ፊት ለመስገድ ለመጸለይ ካልሆነ በስተቀር ማንም ሰው ወደ መቅደስ ገብቶ እንዲቀመጥ አልተፈቀደለትም።

- ለ. ካህን ካልሆነ በስተቀር ከምእመናን ወገን ማንኛውም ሰው ወደ መቅደስ ገብቶ ሥጋ ወደሙ አይቀበልም ወደ ታቦትም አይጠጋም (ፍት : ነገ : አን : ፩ በደስ ፲፱)።

- ሐ. ሴቶች ወደ መቅደስ እንዲገቡና በመቅደስ ውስጥ እንዲጸልዩ አልተፈቀደም (ፍት : ነገ : አን : ፩ : ዶቅ : ፵፬)።

- መ. በቤተ ክርስቲያኑ ቅጽረ ግቢና የውጭ ዐደባ ባይ ገበያ ክልክል ነው። ኤር : ፯ : ፲፩ : ማቴ. ፳፩ : ፲፪ - ፲፫ ። ማር : ፲፩ : ፲፭-፲፮ ። ሉቃ : ፲፱ : ፵፭-፵፮ ። ዮሐ : ፪ : ፲፫-፲፰ ። ፍት : ነገ : ፩ ።

- ሠ. በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ በቅጽረ ግቢም ቢሆን ግብዣ ማድረግ መብላት መጠጣት ክልክል ነው፤ (ፍት : ነገ : አን : ፩ : ዶቅ : ፳፰)።

- ረ. ከቤተ ክርስቲያን የገባና የተቀደሰውን ንዋየ ቅድሳት እንደገና ወደውጭ አውጥቶ ለሥጋዊ አገልግሎት ማዋል አይገባም (ፍት : ነገ : አን : ፩ : ረስጣ : ፳፰)።

- ሰ. ያላመኑ : ያልተጠመቁ : ተወግዘው : የተለዩ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ምሥጢረ ቤተ ክርስቲያንን እንዳይሳተፉ ተክልክሏል የቤተ ክርስቲያኑ በሮችም በአጋፋሪዎች እንዲጠበቁ ታዝዞአል (ፍት : ነገ : አን : ፩ : ድስቅ : ፲፪)

ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ የሚደረግ ጥንቃቄ

- ሀ. ወደ ቤተ ክርስቲያን ለጸሎትና ቅዱስ ቍርባንን ለመቀበል በሚኬድባቸው ዕለታት እንዲሁም በጾም በሰንበትና በበዓላት ቀኖች ወንድና ሴት መገናኘት ክልክል ነው ፤ በመኝታ የተገናኘ ወደ ቤተ ክርስቲያን በዕለቱ አይገባም ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ባይሄዱም በዓላትን አጽዋማትን ሊጠብቁ ይገባል ዘፀ ፡ ፲፱ ፡ ፲፭ ፡ ፩ ፡ ቆሮ ፡ ፯ ፡ ፭—፮) ።
- ለ. ለሐ ጩን ንፍጡን የማዘረብረብ ነውር ያለበት በዚህ ነውር ላይ እያለ ወደ ቤተ ክርስቲያን አይገባም ሥጋ ወደጡም ሊቀበል አይገባውም (ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፫)
- ሐ. ሴት የወር አበባዋ (መርገሟ) ሲመጣ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ፡ ስትወልድ ወንድ ከወለደች እስከ ፵ ቀን ሴት ከወለደች እስከ ፹ ቀን ድረስ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳትገባ ክልክል ነው፤ ከዚህ በኋላ ግን ገላዋን ታጥባ ትገባለች (ዘሌዋ ምዕ ፡ ፲፪ ፡ ፲፭ ፡ ፲፱—፳፰ ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፯ ፡ ዘኒቅያ ፡ ፳፱ ፤
- መ. ወንድ ሕልመ ሌሊት(ዝንየት)ከመታው በዕለቱ ወደቤተ ክርስቲያን አይገባም በማግሥቱ ገላውን ታጥቦ ይገባል (ዘሌ ፡ ፲፭ ፡ ፪-፲፰)

ቤተ ክርስቲያን ሲሳለሙ

- ሀ. ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገባ ከቅጽረ ቤተ ክርስቲያኑ በር ላይ ሲደርሱ መሳለም ይገባል መዝሙር ፳፰. ፪፡ ፲፭፡ ፱ ፡
- ለ. ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲገባ ጫማ አውልቆ ወገብን ታጥቆ አደግድጎ መግባት ነው ጫማ አድርጎ ወደ ቤተ ክርስቲያን መግባት ክልክልነው፤ ዘፀ. ፫፡፭-፮ የሐ፡ ሥራ፯፡፴፫፡ ፍት. ነገ. ፲፪) ።
- ሐ. አሳብን በመንፈሳዊ ነገር ወስኖ ወደ ውጭ ወደ ዓለማዊ ነገር እንዳይሔድ መግታትና መቁጣጠር ያስፈልጋል ።
- መ. ከካህን ቀርቦ መስቀል መሳለምና በረከትም መቀበል ያሻል ።
- ሠ. በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ተሥለው የሚገኙትን የሥላሴን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የእመቤታችንን የቅድስት ድንግል ማርያምን የመላእክትን የነቢያትን የሐዋርያትን የጻድቃን የሰማዕታትን የደጋጎች ቅዱሳን አበውን ሥዕሎች እጅ መንግትና የአክብሮት ስግደት መስገድ ይገባል ።
- ረ. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሳቅ ስለ ዓለማዊ ሥራ መነጋገር ክልክል ነው ፡ ከገቡ በኋላ ዝምታ ጸጥታ ፍርሃት የእግዚአብሔርን ምሕረት በጥብዓተ ልብ መፈለግ አለ ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያን የመዘምራንን ማኅሌት የቅዱ

ሳን መላእክትን ምስጋና የነቢያትን ትንቢት የሐዋርያትን ስብከት መስሚያና የልዑል እግዚአብሔርን ነገር መማሪያ ቦታ ስለሆነች ነው። ከዚህም ሌላ የሥጋ ወደሙ ምሥጢር የሚፈጸም ሳን (ዘሌዋ. ፳፮ : ፪ = ዮሐ : አፈ. አን : ፲፱-፴፪። «እስመ ቤተ ክርስቲያን በአምሳለ ሰማይ ወመሃይምናን ይኩኑ ውስቴታ አምሳለ መላእክት ወያጽምዑ በትዕግሥት ወበአርምም ወይትማሐላሉ በልቦሙ ዘእንበለ ዕረፍት» ዮሐ : አፈ : አን : ፵፰ «ኢይትናገር አሐዱ ለግሙራ በውስተ ቤተ ክርስቲያን እስመ ቤተ እግዚአብሔር : ቤተ ጸሎት ወአኮ ቤተ ነገር ወዘተናገረ በውስቴታ ይፃዕ ወኢይቅረብ በይእቲ ዕለት» ቀኖና አቡሊዲስ አን : ፲፯) «ወሶበ ትቀውም ቅድመ ንጉሥ ምድራዊ ዘኢትደፍር ከመ ትስሐቅ ወኢምንተኒ ትስሐቅን ሶበ ትቀውም ቅድመ ንጉሥ ነገሥት ሰማያዊ» ዮሐ : አፈ : አን : ፮) = «እመኬ ዓለማዊ ሶበ ይስሐቅ በውስተ ቅዳሴ ያውጽዕዎ አፍአ ወኢይመጥውዎ እምሥጢር ቅዱስ» (ቀኖና : ባስ : አን : ፸፱) =

- ሰ. አጭርና ያደፈ ልብስ ለብሶ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ ክልክል ነው፤ ረዘም ያለና ንጹሕ ልብስ ለብሶ መሄድ ያስፈልጋል (ዘፀ : ፲፱ : ፲-፲፩)፤ በተለይ ሴቶች ራሳቸውን ተከናገበው እንዲጸልዩ ታዘዙል። «አይባእ ብእሲ ጎበ ቤተ ክርስቲያን ወኢይጸሊ ውስቴታ ዘእንበለ ይኩን ልብሱ ድርማንቀ

በኩመ ይቤ ጳውሎስ ሐዋርያ ለብሔረ ቆሮን ቶስ ቀዳማዊ ለእመ ኮነ ዘይጸሊ አልባሲሁ ሐጺረ ወይትከሠት እምኔሁ ጊዜ ስግደቱ ይእቲ መጸዓሉ ዘቀበጽነ በእንቲአሁ ወይከውን ጌጋዩ ለዘነጻድ ወለዘተነጻረ እስመ ለዘነጻረ ይመጽእ ቦቱ ሰሐቅ ወበእንተዝ ይወርድ ላእሌሁ ከመ ወረደ ላዕለ ወልደ ኖነ ሶበሰሐቀ ዲበ አቡሁ በከመ ይቤ መጽሐፈ ኦሪት ወዘነጻረ እስመ ኮነ ምክንያተ ለአብጽሐ ጌጋዩ ለዘነጻረ አበሳሁ (ዮሐ . አፈ. : አን : ፱ : ፱. ፵፱ : ፸፪ = ኦሪ : ዘፍ : ፱ : ፳፩-፳፯ = ፩ኛ ቆሮንቶስ ፲፩ : ፭-፲፬) =

ቀ. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባዶ እጅ መሄድ አይገባም መባዕ : ምጽዋት ይዞ መሄድ አለ ዘፀ : ፴፬ : ፳ ካህናትና ምእመናን ለጸሎት ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሔዱባቸው ጊዜያት

የጸሎት ጊዜያት ፯ ናቸው መዝ : ፩፲፰ : ፩፻፳፬ : እነዚህም፡

- ሀ. ነግሀ (ከጥዋቱ ፲፪ ሰዓት)
- ለ. ሠለስቱ ሰዓት (ከጥዋቱ ፫ ሰዓት)
- ሐ. ስድስቱ ሰዓት (ዕኩለ ቀን)
- መ. ተሰዓቱ ሰዓት (ከቀኑ ፱ ሰዓት)
- ሠ. ሠርክ (ከቀኑ በ፲፩ ሰዓት)
- ረ. ንዋም (ከማታው በ፫ ሰዓት)
- ሰ. መንፈቀ ሌሊት (ዕኩለ ሌሊት) ናቸው
- ቀ. ከ፯ቱ ጊዜያት ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔደው የሚጸልዩባቸው ነግሀና ሠርክ ናቸው፤ በቀሩት

ጊዜያት ግን በያሉበት ሊጸልዩ ይገባል (ፍት፡ ነገ አን ፲፬ ረስጣ ጭጭ፡ ጭጭ፡ ድስቅ፡ ፲፪) ።

የጸሎት ሥርዓት

የጸሎት ሥርዓት በብዙ ወገን ይከፈላል ።

- ሀ. የግል ጸሎት ማቴ፡ ፮፡ ፭—፲፫
- ለ. የቤተ ሰብእ ጸሎት የሐ፡ ሥ፡ ፲፡ ፩—፪
- ሐ. የማኅበር ጸሎት የሐ፡ ሥ፡ ፩፡ ፲፬፡ ፳፭ ። ፫፡ ፩፡
- መ. የባሕታውያን ጸሎት ፍት ነገ ፲፬
- ሠ. ልዩ የካህናት ጸሎት (ፍት፡ ነገ፡ አን፡ ፲፬)

የጸሎት አፈጻጸም ።

በጸሎት ጊዜ

- ሀ. ዓምድ ግድግዳ ሳይደገፍ መቋሚያ ሳይዝ በሁለት እግር ቀጥ ብሎ መቆም ነው።
- ለ. ወገብን በዝናር መታጠቅ ልብስን ዝቅ አድርጎ ማደግ ነው ፍት፡ ነገ፡ አን፡ ፲፬፡
- ሐ. በጸሎት ጊዜ ፊትን ወደ ምሥራቅ መልሶ መቆም ወዲያና ወዲህ ወደ ግራ ወደ ቀኝ ወደ ሌላ ስለማለት ።
- መ. ጸሎት ሲጀመርና ሲፈጸም አመልካች ጣትን ከሌሎች ጣቶች ጋር አመሳቅሎ በትእምርተ መስቀል አምሳል በጣት ማማተብ ነው። ሲያማትቡም ከላይ ወደታች ከግራ ወደ ቀኝ በማድረግ ነው። በማማተብ ጊዜ የክርስቶስን መከራ መስቀል ማሰብ ያስፈልጋል ።
- ሠ. የሚጸልይ ሰው በትሕትናና በጸጥታ ሁኖ ለሌላ ሰው እንዳይሰማ ለራሱ ጀሮ ብቻ እንዳሰማ አድ

ርጎ መጸለይና ደረቱን መድቃት ይገባዋል ይህንም የሚያደርገው ስለአለፈው ኃጢአቱና በደሉ ነው ። ፩፡ ሳሙ ፩፡ ፲፫ ።

- ረ. የሚጸልይ ሰው በጎቡዕ ልብ በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር ይነጋገራል አሳቡን በእግዚአብሔር ላይ ይጥላል የዓለምን አሳብ ሁሉ ይተዋል፤
- ሰ. የሚጸልይ ሰው ሲያማትብ«በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አእትብ ገጽዮ ወኩለንታዮ በትእምርተ መስቀል»እያለ ነው። ሁለተኛም«እግዚአ መሐረን እግዚአ መሐከን እግዚአ ተሳላን ወባርከን አሜን» እያለ ያማትባል ሦስተኛም ስብሐት ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዘኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሜን እእግዚአ ረሰዩን ድልዋን ከመንበል በአኩቱት አቡነ ዘበሰማያት «የሚለውን ጸሎት ፫ ጊዜ እየደገመና እየሰገደ በማማተብ በመስገድ በጸሎት መጀመሪያና መጨረሻ ጊዜ ማድረግ አለበት ።
- ቀ. የጸሎቱ ቅደም ተከተል መጀመሪያ አቡነ ዘበሰማያት ሁለተኛ መዝሙረ ዳዊት ቀጥሎ አቡነ ዘበሰማያት ጸሎተ ሃይማኖት በመጨረሻ ኪርያላይሶን ጭፍ ጊዜ ይደግማል ይህንን ጸሎት ማንኛውም ክርስቲያን መጸለይ አለበት ይህንን የማያውቅ ምእመን ከካህናት ተምሮ መጸለይ ግዴታው ነው ካህናት ግን ቅዱሳት መጻሕፍትን ሁሉ ተምረው እንዲጸልዩ ታዝዘዋል ኤፌ፡ ፭፡ ፲፱-፳ ማቴ፡ ፮፡ ፱-፲፫) ።

- በ. ሲጸልይ ማልቀስ ደረቱን መድቃት ይገባዋል ፤ ሲያለቅስም እያንዳንዱን በደሱንና ኃጢአቱን እያሰበ በየአንዳንዱ በደል ዕንባ ማፍሰስ ነው ።
- ተ. የሚጸልይ ሰው በጸሎት ላይ ሳለ ጸሎቱን አቋርጦ ከማንም ሰው ጋር ፈጽሞ መነጋገር የለበትም ጸሎቱን እስከ ሚጨርስ ድረስ ቃል መለዋወጥና ማንንም ወደርሱ መጥቀስ አይገባውም ጸሎቱን የሚያቋርጥ ችግር ቢገጥመው ግን በአቡነ ዘበሰማያት አሥሮ ንግግሩን ሲፈጽም ከአቋረጠበት ጀምሮ ጸሎቱን ሊጸልይ ይገባል ። ከዚህ ቀደም ብለን ከህ—ሰ በስም የተጠቀሱት ሥርዓታት ቤተ ክርስቲያን በዝርዝር ይቀርባሉ ።

ምሥጢረ ጥምቀት

ስለ ሥርዓተ ጥምቀት ከመጻፍ አስቀድሞ የጥምቀት አመሠራረትና አመጣጥ እንዴት እንደሆነ የጥምቀት ምሥጢርና ዓላማ ምን እንደሆነ ማወቅ ስለሚያስፈልግ ይህንኑ በቅድሚያ መግለጽ ያሻል ።

የጥምቀት አመሠራረት

ጥምቀት በወንጌል የታዘዘ ከእግዚአብሔር የምንወለድበት ነው ።

ሌሎችንም ምሥጢራተ ቤተ ክርስቲያን ለመሳተፍ የሚቻለው ከጥምቀት በኋላ ነው ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተወለደ በ፱ ዓመቱ በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ እጅ ተጠመቀ ። ስለጥ

ምቀቱም ቀደም ብሎ በብሉይ ኪዳን የተነገረ ትንቢትና የተመሰለ ምሳሌ አለ (መዝ:፳፯ : ፳፪=፳፰:፫ ። ፳፯ : ፲፮ ። ፲፲፫ : ፭-፮ ። ፩ : ቆሮ : ፲ : ፪ : የሐ : ሥ. ፩ : ፭ ።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቀው በጥምቀቱ ጥምቀታችንን ሊቀድስልን ነው ።

የመድኃኒታችን ጥምቀት አይሁድ እንደሚያደርጉት የማንጸት ልማድ ወይም ኃጥአን መጸብሐን ከዮሐንስ እንደተጠመቁት ጥምቀት አልነበረም ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ተጠምቆ ከውኃው ከወጣ በኋላ «አብ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ» ብሎ የባሕርይ ልጅነቱን መስክሮለታል ፤ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ሳይ ተቀምጧል ማቴ ፫ : ፲፮—፲፯ ። በትምህርቱ መጨረሻ «በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቁ» በማለት ጥምቀትን አዝዞአል ። ማቴ : ፳፰ : ፲፱)

ከመጠመቅ በፊት የሚያስፈልጉ ነገሮች

- ሀ/ ከጥምቀት በፊት ፩ኛ. ትምህርት ፪ኛ. እምነት ያስፈልጋል ተጠማቂው በዕድሜ ከፍ ያለ ከሆነ የክርስትናን ትምህርት የተማረ በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ መሆን አለበት ጌታችን «ያመነ የተጠመቀ ይድናል» ብሎ አልና ማር : ፲፮ : ፲፮ ።
- እምነት መሠረት ነው ሌሎች ምግባራት ግን ሕንጻዎች ናቸው ።

፩. ለቅርብን የሚደረግ ጥንቃቄ

- ሀ. የሚቀድሱና የሚቁርቡ ሰዎች በጋብቻ ሥርዓት የሚኖሩ ከሆኑ ከመቀደሳቸውና ከመቅረባቸው በፊት ፫ ቀን፣ ከቅርብን በኋላ ፪ ቀን ከሩካቤ መክልክል ይገባቸዋል ።
- ለ. ቅርብን መቀበል ንስሐ ገብቶ ከኃጢአት ነጽቶ ነው ከክርስቲያን ወገን ማንም ሰው የክርስቶስን ሥጋውን ደሙን ተቀብሎ ትንሣኤ ዘለሕ ይወትን ሊወርስ ቢወድ ልቡን ከቂም ከበቀል ሰውነቱን ከበደል ንጹሕ አድርጎ መቀበል አለበት ይህም ማለት ሰው ስለሚያውቀው ኃጢአት ተናዞ ስለማያውቀው ይቅር በለኝ እያለ በንጹሕ ይቅረብ ማለት ነው ከኃጢአት ሳይነጻ ቢቀበል ግን የጌታ ሥጋ እንደሆነ አላወቀምና እንደ ምድራዊ ምግብም አቃሎታልና በኃጢአት ሳለ ያለ ኃፍረት በድፍረት ሥጋውን ደሙን በመቀበሉ ሥላሴ ይፈርዱበታል ፩ : ቆሮንቶስ : ፲፩ : ፳፫-፳፱ ።
- ሐ. ሥጋ ወደሙ ለመቀበል ፲፰ ሰዓት ከእህል ከውሀ ተከልክሎ መጸም ይገባል ፤ ማስረጃ «ወኢይንሣእ መኑሂ ቅርብን ዘእንበለ ይጸም በንጹሕ» (ፍት : ነገ : ፲፫፤ ረስጠብ ፵፮ ጴጥ : መ. ሰው ዝንየት (ርስሐት) ካገኘው በዚያ ቀን አይቁርብም ።
- ሠ. ካህን በሚቀድስበት ቀን ዕንቅፋት ቢያገኘው ማለት ነስር ትውኪያ ብስና ማንኛውም የአካል

መድማት መቁሰል ወደ አፍ የሚገባ እንደ ትንኝ ዝምብ ይህን የመሰለ ሁሉ ቢያጋጥመው በዚያው ዕለት መቀደስ መቅረብ አይገባውም ።

ከቅርብንም በኋላ ከአለመጠንቀቅ የተነሣ እንዲህ ያል ነገር ቢያጋጥመው ንስሐ ሊሰጠው ይገባል ፤ ንስሐውን ሳይፈጽም እንደገና መቅረብ አይችልም ይህም ለካህን ብቻ ሳይሆን ምእመናንንም ሁሉ የሚመለከት ነው ።

ማስረጃ/ ያዕቆብ ዘአልባረዳኢ

፪. በጸሎትና የሥርዓተ ቅዳሴ ጊዜ ካህናትና ምእመናን የሚቆሙበት ቦታ

ሀ. በቤተ ክርስቲያን ሁሉም በየማዕርጉ ይቆማል ፤ ይኸውም ኤጲስ ቆጶሳት (ሠራሶያን) እንደ መሆናቸው በታቦቱ ፊት ይቆማሉ፤ ቀሳውስት መምህራን እንደመሆናቸው ከኤጲስ ቆጶሳት ቀጥለው ይቆማሉ፤ ሊቀ ዲያቆናት ከኤጲስ ቆጶሳት አጠገብ ይቆማል፤ ዲያቆናት ተላላኪዎች እንደ መሆናቸው ከቀሳውስት ቀጥለው ይቆማሉ ።

ከዲያቆናት ቀጥለው ሕዝቡ ይቆማሉ ቦታው ከበቃ ሕፃናት በአንድ ወገን ይቆማሉ ቦታ ከጠበበ ሕፃናት ከአባቶቻቸው ተጠግተው ይቆማሉ ።

ወንዶች በአንድ ወገን ሴቶች በአንድ ወገን ይቆማሉ ቦታ ካለ ሕፃናት ሴቶች በአንድ ወገን ይቆማሉ ቦታ ከጠበበ ግን ከእናቶቻቸው ተጠግተው ይቆማሉ ።

ደናግል ሴቶች ባልቴቶች የቀሳውስት ሚስቶች ግን ከሌሎች ሴቶች በላይ ይቆማሉ፤ ሥጋውን ደሙን በፊት ይቀበላሉ (ፍት : ነገ : አን : ፲፪) : ተመልከት

ለ/ ካህናትና ምእመናን በታዘዘላቸው ቦታ እንዲቆሙ ዲያቆናት ያስተናብራሉ «ወይኩኑ ዲያቆናት ዘያስተሐምሙ ከመ ይባዕ ለለ አሐዱ አሐዱ ውስተ መካን ዘሥሩዕ ሎቱ» እንዳለ ፍት : ነገ አንቀጽ ፲፪ ድስቅ ፲፪ ኒቅያ ፳፩ ።

ካህኑ ለቅዳሴ ሲገባ ።

ካህኑ ልብሰ ተክህኖ ከመልበሱ በፊት አብሮት የሚቀድስ ዲያቆን መኖሩን ማረጋገጥ አለበት። ካህን ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ በታቦቱ ፊት ከመጋረጃ ውጭ አንድ ጊዜ : በመጋረጃ ውስጥ በመሠውያው ፊት ሦስት ጊዜ ይሰግዳል ።

መ. ካህን በክብር በፍርሐት ሁኖ «ተንሥኡ ጸልዩ» እያለ ለሕዝቡ የሚሰብክለት ዐዋጅ የሚናገር ለት ዲያቆን ሳይዝ እንዳይቀድስ ተከልክሎ ዋል ። ዲያቆኑም አሰምቶ የሚያነብና የሚያዘም ሊሆን ይገባል ።

ሠ. ሕዝቡ ሳይሰበሰቡ ቅዳሴ መግባት ክልክል ነው ፍት : ነገ : አንቀጽ ፲፪ ። በስ ፲፯

መቀደሻ አልባሳት

ረ. የሚቀደስባቸው አልባሳት በቤተ ክርስቲያን ዕቃ ቤት ሊቀመጡና በንጽሕና ሊጠበቁ ይገባል ከዚህ ውጭ በሌላ ቦታ እንዲቀመጡ አልተፈቀደም (ሕዝ : ፵፬ : ፲፱ ። ፍት : ነገ : ፲፪)

ሰ. ካህናት የሚደርሱት ካባ ላንቃ ፭ መንዲል (ከልጅ) ያለው እንዲሆን ታዝዟል መንዲል ወይም ከልጅ ማለት ለምድ ነው ።

ቀ. ካህናት በቀድሱ ጊዜ የሚለብሱት እስከ ተረከዝ አቸው የሚደርስ መሆን አለበት (ፍት:ነገ:፲፪)=

በ. ካህኑ ልብሰ ተክህኖ ከመልበሱ በፊት ልኩ የሚሆነውን መርጦ ይለብሳል ፤ ልብሰ ተክህኖ ከለበሰ በኋላ ማውለቅ አይገባውም ቀሚሱ ከረ ዘመበት በዝናር ይታጠቀዋል (ፍት : ነገ : አን ቀጽ ፲፪) ።

ተ. የሚቀድሱ ካህናት ሲቀድሱ ነጭ ልብስ እንዲለብሱ ታዝዟል የሚቆርቡ ምእመናንም ንጹሕ ነጭ ልብስ ለብሰው መቀረብ ይገባቸዋል ። «ወአልባሰ ቅዳሴ እለይቄድሱ ቦቶን ይኩና ጸዐ ድወ በከመ ይደሉ ለካህናት ወአኮ ጎብራት» እንዲል ፍት. : ነገ : ፲፪ : በዶስ : ፵፯ : በስ ፲፯ ።

ኀ. ካህኑ ልብሰ ተክህኖ ከመልበሱ በፊት ጳጳስ ካለ ጳጳሱን አስባርኮ ይለብሳል ከሌለ ራሱ ባርኮ ይለብሳል ።

ነ. ሕዝቡ እንዳያንቀላፉ እንዳይፈዙ ዲያቆኑ ያነቃቸዋል (ፍት : ነገ : አንቀጽ : ፲፪ ። ድስቅ : ፲፪)

አ. ካህኑ ቅዳሴ ሲገባ ከሁሉ አስቀድሞ አንድ ጊዜ ከታቦቱ ፊት ሰግዶ አንድ ጊዜ ቀሳውስቱን አንድ ጊዜ ዲያቆናቱን እጅ ይነግል ።

ከ. የሚለብሰውን ልብሰ ተክህኖ ይዞ ፊቱን ወደ ምሥራቅ መልሶ፣ ጊዜ ሰግዶ አቡነ ዘበሰማያ ትን ይደግማል ።

ለመሥዋዕት የሚገባ ስንዴ

ወ. መሥዋዕት የሚሆነው በወራቱ የደረሰ ዋግ ያል መታው እንክርዳድ የሌለበት ገጹሕ ስንዴ ነው (ፍት፡ ነገ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፫ ፣ ረስጠጅ ፡ ፫)

ዐ. ለመሥዋዕት የሚቀርበው ኅብስት ዕለቱን የተ ሠራ እንዲሆን ታዝቧል ኮተሠዋም በኋላ ለማ ግስቱ አያድርም (ፍት፡ ነገ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፫ ፡ ረስጠግ ፡ ፴)

ዘ. ኅብስቱም ነቅዕ ያለበት አይሆንም ነቅዕ የሌ ለበት ያላረረ ያልጠቆረ እንዲሆን ታዝዘዋል ፍት፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፫ ፡ በስ ፡ ፶፰ ።

የ. ኅብስተ አኩቴቱ ገና ሲሠራ ሥርዓቱ አሥራ ሦስት መስቀል ባለው ማኅተም ታትሞ ይሠ ራል ።

ለመሥዋዕት የሚገባ ወይን

ደ. ወፍ ያልመጠጠው አይጥ ያልቆረጠመው መጀ መሪያ የደረሰው ወይን ሲሆን ይገባል ።

ገ. ለመሥዋዕቱ የሚቀርበው ወይን በአሳት ከማ በስሉ ከጠጅ ከዐረቄ ወገን በማንኛውም አይሠ ራም ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፫ ፡ ረስጠግ ፡ ፫ ።

ወይኑንም ሲሠሩ ጥሩ መሆኑን ተመልክቶ መሥራት ይገባል ፤ ገጹሕ ጽፍይ ከአልሆነ ለመሥዋዕት አይገባም ፤ ከሚሶ የበለጠ ውጎም አይጨመርበትም (ፍት፡ ነገ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፫ ፡ በስ ፡ ፶፱) ወይኑም ግመት ያለፈውና መዓዛው የለወጠ ለመሥዋዕት ሊቀርብ አይገ ባም ፍት ፡ ነገ ፡ አንቀጽ ፡ ፲፫ ፡ በስ ፡ ፩፻፪ ። አግብአተ ግብር (ከቤተ ልሔም ወደ ቤተ መቅደስ)

ዲያቆን በቤተ ልሔም ኅብስቱንና ወይኑን ለመሥዋዕት ከሠራና ከአዘጋጀ በኋላ ገፍቄ ዲያቆን ኅብስቱን በመሰበ ወርቅ በራሱ ላይ አድርጎ፣ ወይኑን ሠራዲው ዲያቆን በጽዋዕ ይዞ ቃጭል እያቃጨለ በፊት በፊቱ ፤ ገፍቄ ቄስ መስቀልና ማዕጠንት ይዞ እያጠነ በኋላ በኋላው ሆነው ከቤተ ልሔም ወደ ቤተ መቅደስ ይገባሉ ። ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፪ ፡ ረስጠብ፡፶፪

እሑድ እሑድ አራት ኅብስት ይገባል ዘወትር ግን ሦስት ሦስት ይገባል ።

ደሙ በምድር ላይ እንዳይረስ ጽዋውን ከመጠን በላይ መሙላት አይገባም ሲያቀብልም መ ጠንቅቅ ይገበዋል(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፲፫ረስጠግ ፵፭)።

ሥርዓት ዘጊዜ ቅዳሴ

ሀ. ቀዳስያን መንበሩን ከበው ይቆማሉ ሠራዲ ቄስ ፊቱን ወደ ምሥራቅ አድርጎ በምዕራብ ይቆማል ፤ ሠራዲ ዲያቆን ፊቱን ወደ ምዕራብ አድርጎ በምሥራቅ ይቆማል ገፍቅ ቄስ ፊቱን ወደ ሰሜን አድርጎ በደቡብ ይቆማል ፤ ገፍቅ ዲያቆን ፊቱን ወደ ደቡብ አድርጎ በስ

ሚን ይቆማል፤ ሦስተኛው ቄስ በስተግራው ቆሞ ለሠራዊው ቄስ መብራት ያበራሳታል መጽሐፍ ይገልጥላታል ።

ሦስተኛ ሆኖ የሚገባ ቄስ ባይኖር ዲያቆን መብራት ያበራሳ መጽሐፍ ይገልጣል ይህን ሲሠራ ግን ዲያቆን መንበሩን እንዳይጠጋ እንዳይዳስስ መጠንቀቅ ይገበዋል ።

ለ. ዲያቆናት በዓውደ መንበሩ ቆመው ተሰጠውን ይቀበላሉ፤ በተለይ ፪ ዲያቆናት ከልዝብ ሐር የተሠራ መነሳንስ ይዘው አንዱ በቀኝ አንዱ በግራ ቆመው ወደ ጽዋው ምንም ምን እንዳይገባ ተሐዋስያንን ይከለክላሉ (ፍት ነገ ፡ አን፡ ፲፪ ፡ ረስጣ ፶፪) ።

ሐ. የሚቀድሱ ካህናት በቅዳሴ ጊዜ የጌታን ነገረ መስቀል በማሰብ በቅድመ እግዚአብሔር መቆማቸውን ባለመዘንጋት ይቀድሱ እንጂ ዜማውን ከልክ አሳልፈው በማቀማጠል ማዜም አይገባቸውም (ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፪ ፡ በስ ፡ ፺፱)

መ. የሚቀድሰው ካህን በሥጋዬ ይቀስፈኛል በነፍሴ ይፈርድብኛል ብሎ ፈርቶ መቆም ይገባዋል፤

ሠ. በቤተ ክርስቲያን የተሰበሰቡ ምእመናን ሁሉ የእግዚአብሔርን ነገር (ትምህርቱን ጸሎቱን) ለመስማት በጸጥታ መቆም አለባቸው፤ ተሰጥዎ ከመቀበል በቀር መናገር መሳቅ አይገባቸውም በቅዳሴ ጊዜ ፈጽሞ ፡ የሚስቅ አይኑር (ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፪ ፡ ድስቅ ፲፪ ፤ ኒቅያ ፷፩፤ በስ ፸፪) ።

ረ. ካህናት በጸሎተ ቅዳሴ ጊዜ ጥምጥማቸውን ማውላቅ ቀጻላቸውን ማውረድ ወንጌልና ኪዳን ሲነበብ አክሊላቸውን ማውረድ አለባቸው፤ በሌላ ጸሎት ጊዜ ካህናት ጥምጥማቸውን ማውላቅ አክሊላቸውን ማውረድ ቢያቅታቸውም ወንጌል ሲነበብ ይህን መፈጸም አለ፤ ወንጌል ሲነበብ ማድረግ ባይቻልም በሚሳለሙበት ጊዜ ራስን መግለጥ ግዴታ ነው ።

ሰ. ወንጌል ሲነበብ መቆም ነው እንጂ መቀመጥ ክልክል ነው ።

ቀ. ወንጌል ሲሳለሙም «ነአምን በቃለ ወንጌል ቅዱስ» እያሉ ነው ።

በ. ወንጌል ከተነበበ በኋላ ኤጲስ ቆጶስ ካለ ወንጌሉን በእጁ ይዞ በክፍሎቹ የተነበበውን ለሕዝቡ ተርጉሞ መንገር ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶስ ከሌለ ትርጓሜውን የሚችል ካህን እንዲያስተምር ታዘዘዋል። (ፍት፡ ነገ፡ ፲፪፡ በደስ፡ ፺፱)

ተ. ኤጲስ ቆጶሱ ወይም ቄሱ ወንጌልን ከማንበቡ በፊት ንፍቅ ቄስ «ርሑቀ መዓት» የሚለውን ጸሎት ይጻልያል (ሥር ፡ ቅዳ ፡ ተመልከት) ።

ገ. ካህኑ በሥርዓተ ቅዳሴ መጀመሪያና በፍሬ ቅዳሴ መጀመሪያ ፪ ጊዜ እጁን ይታጠባል እንዲሁም ሌሎች ካህናትና ዲያቆናት ከቅርባን አስቀድሞ እጃቸውን ይታጠባሉ ።

- ነ. በቅዳሴ ጊዜ በሁለት ጧፍ እንጂ በአንድ ጧፍ አይቀደስም ።
- አ. ካህኑ በቅዳሴ ጊዜ ሙቀት ሳይለየው ሥጋውን ደሙን ለማቀበል ይችል ዘንድ የነቃ የተጋ መሆን አለበት ።
- ከ. በቅዳሴ ጊዜ ዕርገተ ዕጣን አይቀርም የሚደረገውም ዕርገተ ዕጣን አምስት ጊዜ ነው።
- ወ. ማዕጠንት (ጥና) የሚይዝና የሚያጥን ቁስ ነው እንጂ ዲያቆን በእጁ ጥና ይዞ አያጥንም ኤጲስ ቆጶስ መሥዋዕቱን ካጠነ በኋላ ሕዝቡና ካህናቱን ቤተ ክርስቲያኑን እየዞረ እንዲያጥን ጥናውን ለቁስ ይሰጣል (ድስቅ ፲፪ ፡ ፳፫ ፡ ፴፰)
- ዐ. የቅዳሴ ቡራኬያት ፵፪ ናቸው እነዚህም ፳፩ የአፍኦ ፳፩ የውስጥ ቡራኬያት ናቸው፤ የአፍኦ ቡራኬ ለካህናትና ለሕዝብ ነው የውስጥ ቡራኬ ግን በሥጋ ወደሙ ሳይ ነው የአፍኦ ቡራኬ በመስቀል ነው የውስጥ ቡራኬ ግን ካህኑ በእጁ ይባርካል፤ ንፍቅ ካህን ግን አይባርክም ሠራዊው ካህን ሥጋ ወደሙን በእጁ እንጂ በመስቀል አይባርክም ጽዋውንም ሲባርክ የጽዋውን ከንፈር በግራ እጁ መያዝ አይገባውም በቀኝ እጁ በትእምርተ መስቀል አምሳል መወዝ አለበት ።
- ዘ. በቅዳሴ ጊዜ የሠራዊው ካህን ዑደት ፯ ነው፤ ይኸውም በመጀመሪያው ጸሎተ ዕጣን በመቅደሱ ውስጥ ፫ ፤ በአንቀጸ ምዕራብ «ሱብሐት

- ወክብር ለሥሉስ ቅዱስ ይደሉ» እያለ አጥኖ ከፈጸመ በኋላ «እግዚአብሔር አምላክን በከመ እንሐልስ ቅድመ ጥቅማ ለአያሪኮ» እያለ ሲዞር አንድ ፣ በሁለተኛው ጸሎተ ዕጣን ፫ በድምሩ ፯ ዑደት ይሆናል። ትርጉሙ ኢየሱ ወልደ ነዌ የአያሪኮን ግንብ ፯ ቀን ዙሮ እንዳረፈሰ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ፯ቱ ጊዜያት በተቀበለው መከራ የሰውን ኃጢአት ማጥፋቱን ለማሰብና ለማሳሰብ ነው ።
- የ. የንፍቅ ካህን ዑደት ፫ ነው ግብረ ሐዋርያት አንብቦ ሲገባ አንድ ጊዜ፣ ወንጌል ተነብቦ ሲገባ አንድ ጊዜ፣ ሠራዊተ መላእክቲሁ ተብሎ ሲገባ አንድ ጊዜ ይዞራል በድምሩ ፫ ይሆናል ።
- ደ. እማሬያት ፲፩ ናቸው እነዚህም በጸሎተ እንፎራ ፪ «አዕ ፡ ተ» ሲል በሥጋው አንድ በደሙ አንድ «ይረስዮ» ሲል ሁለት ሥጋ ቅዱስ ሲል አንድ ደም ክቡር ሲል አንድ «እስመ ዝንቱ» ውእቱ ሥጋሁ ወደሙ ሲል» አንድ በመጀመሪያው «አአምን» አንድ ፤ በመጨረሻው አአምን አንድ ፲፩ ይሆናል ።
- ገ. ጸሎተ ቅዳሴ ከተጀመረ በኋላ ዲያቆን «እትወ በሰላም» ብሎ ሳያሰናብት በከባድ ችግርና በሕመም ከአልሆነ በስተቀር ከቤተ ክርስቲያን መውጣት ክልክል ነው (ፍት ፡ ነገ ፡ አን ፡ ፲፪፣ በስ ፲፪) ።

ጠ. ዲያቆን «ጸልዩ በእንተ ሰላም» ብሎ ስለ ሰላም እንዲጸለይ በቅዳሴ ላይ ትእዛዝ ሲሰጥ ወንዶች ወንዶችን ሴቶች ሴቶችን ሁሉም በየጾታቸው እጅ ይነጣጣሉ ወንዶች ሴቶችን ሴቶች ወንዶችን እጅ አይነሡም (ፍት : ነገ አንቀጽ ፲፪ : ረስጣ ፩፻፫ : ፴፪ : ፶፫ ።)

ጸ. ካህኑ ኅብስቱን ሲፈትት ከላይ ወደ ታች ከቀኝ ወደግራ ከግራ ወደ ቀኝ ከታች ወደ ላይ በትክክል መስቀሉን ተከትሎ ይፈትተዋል ሲፈትትም እንዳይነጥበው መጠንቀቅ አለበት (ፍት : ነገ : አንቀጽ ፲፪ : በስ : ፺፱) ።

፩. ለመቅረብ የሚያበቃና የማያበቃ ሁኔታ

ሀ. ቅዳሴ ሲጀመር ያልነበረ ሰው አይቁርብም ፤ ቅዳሴ ሲጀመር ያልነበረ ካህንም እንደዚሁ ሥጋ ወደሙ ሊቀበል ሊያቀብል አልተፈቀደለትም (ፍት : ነገ : አንቀጽ ፲፪ : በስ : ፺፯ ።)

ለ. ከምእመናን በስተቀር ያላመኑ ሰዎች ሥጋ ወደሙ እንዳይቀበሉ መጠበቅና መቁጣጠር ያስፈልጋል ፍት : ነገ : ፲፫ : ረስጣብ : ፵፬ ።

ሐ. በንስሐ የተለየሰው የንስሐ ጊዜውን ሳይፈጽም ለሞት የሚያበቃ ደዌ ቢታመም ሥጋ ወደሙ ከመቀበል አይከለከልም ሥጋውን ደሙን ተቀብሎ ከዳነም ከምእመናን ጋር በጸሎት ይሳተፋል በቀኖና ወደተለዩ ሰዎች አይመለስም (ፍት : ነገ : አንቀጽ : ፲፫ : ዕንቆራ. ፲፭) ።

መ. ጋኔን የሚጥለው ሕመም ያለበት : ሰውን የማይሰድብ ከጣለው በኋላ ዐረፋ. የማያስደፍቀው ከሆነ ሥጋ ወደሙ ከመቀበል አይከለከልም (ፍት ነገ : ፲፫ : ጢሞ) ።

ሠ. ሥጋውን ቁሱ በእጁ ሲያቀብል ደሙን ንፍቅ ቁስ በዕርፈ መስቀል ለካህናት : ዲያቆን ለምእመናን በዕርፈ መስቀል ይሰጣል እንጂ ንፍቅ ቁስና ዲያቆን ሥጋውን ደሙን በእጃቸው አይነኩም ።

ረ. ያቈራረቡ ተራ ቀጥሎ እንደተዘረዘረው ነው፤

፩. ሊቀ ጳጳሳት ይቀበላሉ

፪. ጳጳሳት

፫. ኤጲስ ቆጶሳት

፬. ቆሞሳት

፭. ቀሳውስት

፮. ዲያቆናት

፯. ንፍቅ ዲያቆናት በየተራቸው ይቁርባሉ ከነሱም ቀጥሎ ሁሉም በየማዕርጉ ተራ ይቁርባል ከካህናት ቀጥሎ በዕለቱ ክርስትና የተነሡ ይቀበላሉ ፤ ከዚያም ሕፃናት ቀጥሎ ደናግል ከዚያም ሕዝባውያን ምእመናን ሥርዓተ ቅዳሴው እንደሚያዝዘው በየማዕርጋቸው ይቁርባሉ።

ሰ. ቅርባን ተቀብሎ ማየ መቅረር ይሰጣል (ፍት : ነገ አን ፲፫ : ክርስጣ ፳፭) ።

፩. ከቅርባን በኋላ የሚደረግ ጥንቃቄ

- ሀ. ከቆረቡ በኋላ በዚያው ዕለት ወደ ፍርድ ቤት መሄድና መሟገት ክልክል ነው ።
- ለ. በቆረቡበት ቀን ከሚሰጡ መገናኘት ፣ አብዛኛውን ሰዓት መጠጣት ጥፍር መቀረጥ ጠጉር መላጩት በውኃ መታጠብ ክልክል መራቁት ክልክል ነው ። (ሥርዓተ ቅዳሴ ቅጥር ፩፻፷፮) ።

ካህኑ ሥርዓተ ቅዳሴን ለመፈጸም የሚያደርገው

የመግቢያ ጸሎት

ክፍል አንድ

- ሀ. ካህኑ ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ መዝሙረ ዳዊት ፺፻፱ውን መዝሙርና አቡነ ዘበሰማያትን ይደግማል ።
- ለ. ለዲያቆኑ አንድ ጊዜ እማኔ ያደርጋል ።
- ሐ. ካህናቱ « እገኒ ለከ እግዚአብሔር በኩሉ ልብየ ወእ ሰግድ ውስተ ጽርሐ መቅደስክ በፈሪሆትክ» እስከሚለው ድረስ እያነበቡ ይመልሳሉ ።
- መ. ስዚህ በኋላ ካህኑ ወደ መንበሩ ተጠግቶ ታቦቱን በመዳሰስ ጳጳስ ካለ ልብሱን ይዞ ወስዶ አስባርቶ ይለብሳል ካህኑ ልብሰ ልብሱን ተክህኖውን ሲለብስ ሌሎች ካህናት «ካህናቲክ ይለብሱ ጽድቅ ወጸድቃኒክ ትፍሥሐት ይትፈሥሐ» ይላሉ ።

ሠ. ካህኑ ልብሰ ተክህኖውን ከለበሰ በኋላ በአንቀጽ ምዕራብ ወደ ቅድስት ወጥቶ ፊቱን ወደ ሕዝቡ አድርጎ «አ እኑየ» የሚለውን ምዕዳንና ጸሎተ ንስሐን ያነብባል ።

ረ. በሥርዓተ ቅዳሴው ላይ የታዘዙትን መዝሙራት ይጻልያል ።

ሰ. ከዚያ ፊቱን ወደ ምሥራቅ መልሶ ከመጋረጃው በአፍክ ሆኖ በሥርዓተ ቅዳሴ የታዘዘውን ይደግማል

«ወአንሰ በብዝኅ ምሕረትክ እበውእ ቤተክ ወእ ሰግድ ውስተ ጽርሐ መቅደስክ በፈሪሆትክ» እያለ ወደታቦቱ ፊቱን መልሶ አንድ ጊዜ ይሰግዳል ።

ቀ. ከመጋረጃ በአፍክ የሚጸለየውን ጸሎት ከፈጸመ በኋላ አንድ ጊዜ ሰግዶ ወደ መቅደስ ይገባና ጸሎቱን ይቀጥላል፤ በታቦቱ ፊት ሦስት ጊዜ ከሰገደ በኋላ በንዋየ ቅድሳት ላይ የሚጸለየውን ጸሎት ይቀጥላል ።

በ. የማኅፈዱን ጸሎት ይጻልይና ይባርከዋል የጸሕሉን ጸሎት ይጻልይና ይባርከዋል የጽዋውን ጸሎት ይጻልይና ይባርከዋል፤ የመሰበ ወርቁን ጸሎት ይጻልይና ይባርከዋል ።

ተ. ካህኑ የንዋያተ ቅድሳቱን ጸሎት ከፈጸመ በኋላ ጸሕል ጽዋውን እያለበሰ «እግዚአብሔር ማእምረ ልብ» የሚለውን ጸሎት ይጻልያል፤ ከዚያም ንዋያተ ቅድሳቱን ካዘጋጀና በቦታ በቦታቸው ካስቀመጠ በኋላ «አ እግዚአብሔር እግዚአብሔር» ይላሉ ።

አምላክን ዘመሀርከነ ዘንተ ምሥጢረ ዐቢየ» የሚለውን ጸሎት ይጻፋል ።

ገ. ጸሎቱን ሲጨርስ እጁን ይታጠባል ።

ነ. ዲያቆናቱ መሰብ ወርቁን ይዘው ወደ መቅደስ ሲገቡ «እምነ በሀ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን» ይላሉ ፤ ዕለቱ ረቡዕ ዐርብና ቅዳሜ የሆነ እንደሆነ «መስቀል አብርሀ» ዕለቱ እሑድ ሰንበተ ክርስቲያን የሆነ እንደሆነ «ኩሉ ዘገብራ ለጽድቅ» ይላሉ ።

ካህኑ በመሰብ ወርቁ ላይ እጁን ረብቦ «ተዘከር እግዚአ አለ አቅረቡ ለከ ዘንተ ቍርባነ» እያለ አንድ ጊዜ መንበሩን ይዞራል ።

አ. ካህኑ በርጥብ እጁ ኅብስቱን ይዞ ይመዘምዛል

ከ. ከመዘመዘው በኋላ ኅብስቱንና ጽዋውን በትእምርተ መስቀል አትሞ ኅብስቱን በሰሜን አንቀጸ መንበር ለንፍቁ ቄስ ይሰጠዋል፤ ንፍቁ ቄስ በአንቀጸ ምዕራብ ሆኖ በማሳፈድ ይቀበልና «ኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀካህናት በከመ ገነዘብ ጮና ወኒቆዲሞስ» የሚለውን ጸሎት እየጸለየ ጠቅልሎ በደቡብ የመንበር በር ይሰጠዋል ።

ካህኑ ኅብስቱን በእጁ ይዞ መብራት የያዘውን ፍቀዲያቆን በፊት በፊት ፤ ጽዋ የያዘው ሠራዊው ዲያቆን በኋላው ሆነው እሱ በማህልሁኖ «እግዚአብሔር አምላክን ዘተወከፍከ ቍር

ባነ አቤል» እያለ መንበሩን አንድ ጊዜ ይዞራል ። . . .

ወ. ሠራዊ ዲያቆን ወይትን በጽዋው ይዞ መዝ ጽፎ «እግዚአብሔር ይሬዕየኔን እያነበበ መንበሩን ይዞራል ።

ዐ. ቀዳስያኑ «ሃሌ ሉያ እመቦ ብእሲ» የሚለውን የሲኖዶሱን ቃል ያውጃሉ ቀጥሎ «አንቲ ወ-እቲ መሰብ ወርቅ ንጹሕ እንተ ውስቴታ መና ኅቡዕ» እያሉ ይዘምራሉ ፤ በመዋዕለ ጳንጠቆስጤ (በዓለ ሃምሳ) «እመቦ ብእሲ» በሚለው ፋንታ «ሃሌ ሉያ ጮና ወኒቆዲሞስ ገነዝዎ ለኢየሱስ» ይባላል ።

ዘ. ከዚህ በኋላ ካህኑ ኅብስቱን በጻሕል ላይ ያኖረዋል ። ይህም ጌታ ወደ መቃብር መውረዱን ለማስታወስ ነው ። «አንበርነ ዲቦ ዝንቱ ጻሕል ቡሩክ በአምሳለ መቃብር ዘነበርከ ውስቴቱ ሠሉሰ ዕለተ ወሠሉሰ ለያልየ» እንዲል) ንፍቅ ካህን ጽዋውን ከዲያቆኑ ተቀብሎ ወይትን በመንበሩ ላይ በአለው ጽዋ ይቀዳዋል ።

የ. «ቡሩክ እግዚአብሔር» እያለ ኅብስቱን አንድ ጊዜ ወይትን አንድ ጊዜ ሁለቱንም አንድ ጊዜ አመልካች ጣቱን (ከአውራጣቱ ቀጥሎ ያለውን) አመሳቅሎ ፫ ጊዜ ይባርካል ። ከዚህ ላይ ፫ የውስጥ ቡራኬ ይጀመራል ካህኑ ቡራኬውን ከአደረገ በኋላ «ተዘከረኒ ኦ አቡየ

ቀሰሰ» በማለት የእጁን መዳፍ ለሚረዳው ካህን ይሰጣል፤ ተራዳኢውም እጁን በመዳፉ ላይ ጭኖ ይጸልይላታል ።

ደ. ከዚህ በኋላ ካህኑ በሰፊ ስድ ማለት እጁን ዘርግቶ «አሐዱ አብ ቅዱስ አሐዱ ወልድ ቅዱስ አሐዱ ውኃቱ መንፈስ ቅዱስ» እያለ በዓቢይ ቃል ሃይማኖትን ይመሰክራል ።

ሕዝቡ «በአማን አብ ቅዱስ በአማን ወልድ ቅዱስ በአማን ውኃቱ መንፈስ ቅዱስ» ብለው በዜማ ይመልሳሉ ።

ገ. ካህኑና ሕዝቡ «ሱብሕዎ ለእግዚአብሔር ኩል ክሙ አሕዛብ» የሚለውን መዝሙር በመቀባበልና በመከታተል ይዘምራሉ ።

ክፍል ሁለት

ሁለተኛው ክፍል ጸሎተ አኩቴት ነው፤

ሀ. ዲያቆን በዜማ «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል፤ ሕዝቡ «እግዚአ ተሳላላ» በማለት ይጸልያሉ ካህኑ «ሰላም ለኩልክሙ» ይላል፤ ሕዝቡ «ምስለ መንፈስከ» ብለው ይመልሳሉ፤

ለ. ቀጥሎ ካህኑ ጸሎተ አኩቴት «ነአኩቶ ለገባሬ ሠናያት» ብሎ ይጸልያል፤

ሐ. ዲያቆን «ጸልዩ» ይላል፤

ሕዝቡ አቡነ ዘበሰማያትን ይጸልያሉ፤

መ. ካህኑ ጸሎተ አኩቴትን በመቀጠል «አርኅቅ እግዚአ እምኔየ» ብሎ ራሱን በመስቀል አንድ

ጊዜ ይባርካል፤ «ወእምነ ኩሉ ሕዝብከ» በማለት ፊቱን ወደ ምዕራብ መልሶ ሕዝቡን በመስቀል አንድ ጊዜ ይባርካል «ወእምነንቱ መካን ቅዱስ» ሲል በመንበሩ ዙሪያ ያሉትን ማለት ልውካኑን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል፤ በድምሩ ፫ የአፍኦ ቡራኬ ይባርካል፤ የአፍኦ ቡራኬ እዚህ ላይ ይጀመራል ።

ሠ. ንፍቅ ዲያቆን «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል ንፍቅ ካህን «ሰላም ለኩልክሙ» ብሎ ጸሎተ መባዕ ይጸልያል።

ረ. ሠራዒ ዲያቆን «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል በንባብ ሠራዒ ካህን እንደዚሁ በንባብ «ሰላም ለኩልክሙ» ይልና ጸሎተ እንጭራ (የኅብስትና የወይን መባረኪያ ጸሎት) ይጸልያል፤ በጸሎተ እንጭራ ላይ «አርኢ ገጸክ ላዕለ ዝንቱ ኅብስት» ሲል ወደ ኅብስቱ «ወዲበ ዝንቱ ጽዋዕ» ሲል ወደ ጽዋው ያመለክታል (እማሬ ያደርጋል) እንደዚሁም «ወሚሎ ለዝንቱ ኅብስት» ሲል ወደ ኅብስቱ «ወዘተደመረ ውስተ ዝንቱ ጽዋዕ» ሲል ወደ ጽዋው ያመለክታል በድምሩ በዚህ ጸሎት ላይ ፱ እማሬ አለ ።

ሰ. በጸሎተ እንጭራ ላይ «ባርኮ ለዝንቱ ኅብስት» ሲል በኅብስቱ ላይ አንድ ቡራኬ «ወቀድሶ ለዝንቱ ጽዋዕ» ሲል አንድ ቡራኬ በጽዋው ላይ «ወእንጽሐሙ ለክልዒሆሙ» ሲል በሁለቱም ላይ አንድ ቡራኬ በድምሩ ፫ የውስጥ ቡራኬ ይባርካል እስከዚህ ድረስ የውስጥ ቡራኬ ፮ ይሆናል ።

- ቀ. ካህኑ «አንበርነ ዲበ ዝንቱ ጸሕል» የሚለውን ጸሎተ መግነዝ እየደገመ ጎብስቱንና ጽዋውን ይከድናል ።
- በ. ከዚህ በኋላ ዲያቆኑ «ሰግዱ ለእግዚአብሔር በፍርሀት» ብሎ ሕዝቡን ያዝዛል ።
ሕዝቡ «ቅድሚክ እግዚአ ንሰግድ» እያሉ ይሰግዳሉ ።
- ተ. የሚረዳው ንፍቅ ካህን «ፍትሐት ዘወልድን ይደግማል፤ «ፍትሐት ዘወልድ» ሲደግም ልዑካኑ አድንኖ ያደርጋሉ ፤ በጸሎተ ፍትሐት ዘወልድ ላይ «ወለኩሉ ሕዝብክ ፍትሐሙ» ካለ በኋላ የሐዲሳን ሙታንን ስም ይጠራል «አግብርቲክ እለ ተልእኩ በዛቲ ዕለት ቀሲስ ወዲያቆን ወካህናት » ሲል ሠራዲው ካህን ወደ መንበሩ ካህናቱን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል፤ «ወኩሉ ሕዝብ» ሲል ሕዝቡን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል፤ «ወምስኪነትየኒ አነ ገብርክ » ሲል ራሱን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል በድምሩ በፍትሐት ዘወልድ ጸሎት ላይ ሦስት የአፍኦ ቡራኬ አለ ። እስከዚህ ድረስ የአፍኦ ቡራኬ ፮ ይሆናል ።
- ጎ. ከዚህ በኋላ ንፍቅ ዲያቆን ወደ መቅደስ ይገባና ሙዳየ ዕጣን ለቁሱ ያቀርባል ።
ንፍቅ ካህን ወደ መቅደስ ይገባና ማዕጠንት (ጥና) ለሠራዲው ካህን ያቀርባል ፤ ሠራዲው

- «በዘንዜከር» ብሎ መግልትና ሌሊቱን ከአሠረቀ በኋላ ጸሎተ ዕጣን ይደግማል ።
- ኃ. ዲያቆን በእንተ ቅድሳትን ይጸልያል ሕዝቡ በየክፍለ ቃሉ» አሜን እግዚአ ተሳገሉን» ወይም «አሜን ኪርያላይሶን» ይላሉ ።
- አ. ካህኑ አምስት ቆቀር ዕጣን መርጦ ከባረከው በኋላ «አበውዕ ለከ ዕጣን ምስለ ሐራጊት» እያለ ሦስቱን ቆቀር ዕጣን አንዳንዱን በ፫ቱ ወገን ወደጥናው ያገባል ጳጳስ ከአለ ቁሱ ዕጣኑን በቀኝ እጁ ጥናውን በግራ እጁ ይዞ ለቡራኬ ያቀርብለታል ፤ ጳጳስ ባይኖር ግን ቁሱ ራሱ ይባርካል ፤ ካህኑ ዕጣኑን ከጨመረ በኋላ «ሰብሐታተ መላእክት» የሚለውን እየጸለየ በምዕራብ በር ቆሞ ምሥዋዑን ያጥናል ።
- ከ. «ንስእለክ እግዚአ ወናስተበቀዳክ ከመ ትዘከራ ለቅድስት አሐቲ ቤተ ክርስቲያን » ከሚለው ጸሎት ሲደርስ እያጠነ ሦስት ጊዜ መንበሩን ይዞራል ቁሱ ዑደት ሲያደርግ መብራት የያዘው ንፍቁ ዲያቆን ከፊቱ ሠራዲው ዲያቆን መጽሐፈ ጳውሎስን በግራ እጁ መስቀል በቀኝ እጁ ይዞ በካህኑ ኋላ ሆኖ ሦስቱም አብረው ይዞራሉ ።
ዲያቆን በመጀመሪያው ዑደት «ጸልዩ በእንተ ሰላመ ቤ/ክርስቲያን» በሁለተኛው ዑደት «ጸልዩ በእንተ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት» በ፫ኛው ዑደት «ጸልዩ በእንተ ማኅበርነ» እያለ ጸሎት ያዝዛል። ዲያቆኑ በዑደት ጊዜ ጸልዩ እያለ ጸሎት ሲያዝዝቡ

«አሜን ኪርያላይሶን እግዚአ ተሳላላን» እያሉ ይጸልያሉ ።

ሊቀ ጳጳሳት ባረፈ ጊዜ በመንበሩ እስኪተካ ድረስ ካህኑ በ፪ኛው ዑደት ላረፈው«ተዘከር እግዚአ ነፍሰ አቡነ እገሌ»ለሚተካው«ወአን ብር ለነ ዲበ መንበሩ ኖላዌ ጌረ » የሚለውን ይጸልያል ።

ወ. ዑደት ሲያልቅ ዲያቆን በዓቢይ ዜማ«ተንሥኡ ለጸሎት» ይልና ካህኑ ፫ ጊዜ «ንስግድ» እያለ ምሥዋዑን ያጥናል ።

ሕዝቡ «ለአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ»እያሉ ተሰጦ ይቀበላሉ ።

ዐ. ከዚህ በኋላ ካህኑ«ተዘከር እግዚአለአቡነ እገሌ» እያለ ስለ ጳጳሱ ሦስት ጊዜ ዕጣን ያሳርጋል፤ ቀሳ ውስቱን እያንዳንዱን «እስከሰከ ኦ አቡየ ቀሲስ ከመ ትዘከረኒ በጸሎትክ ቅድስት»እያለ ዕጣን ያሳርጋል «ቀሳውስቱም እግዚአብሔር ይትወ ከፍ መሥዋዕተክ ወያጼኑ መዓዛ ዕጣንክ» እያሉ ይመልሱለታል

ዘ. ካህኑ ዲያቆንን«በረከተ ጳውሎስ ይኅድር በላዕ ሌክ»በማለት በአንብሮት እድ ይባርከዋል ሌሎችን ዲያቆናት«እግዚአብሔር ልዑል ይባርክ ወያ ብርሀ አዕይንተ አልባቢክ»እያለ በመስቀል ይባርካል ሕዝቡን ሲባርክ ወንዶችን«እግዚአ ብሔር ልዑል ይባርክ ወያርኢ ገጸ ላዕሌክ በማለት በመስቀል ይባርካቸዋል ፤ ሲቶችን «እግ

ዚአብሔር ልዑል ይባርኪ ወያርኢ ገጸ ላዕሌኪ በማለት ይባርካቸዋል ።

የ. ከዚህ በኋላ ካህኑ ወደ ቅድስት በምዕራብ በር በቀኝ በኩል ይወርድና ስብሐት ወክብር ለሥ ሱስ ቅዱስ»እያለ በአራቱ መግዝን በየአንተጹ እየዞረ ያጥናል ፤ ካህኑ አጥኖ ሲዞር «እግዚአ ብሔር አምላክነ በከመ አንሀልክ ቅድመ ጥቅማ ለአያሪኮ» የሚለውን ይጸልያል ዞር ሲመለስ በምዕራብ በር በግራ በኩል ወደ መቅደስ ሲገባ «ቦአ መልአክ ኅቤሃ»እያለ እመቤታችንን ያመ ሰግናል ፤ ከገባ በኋላ መንበሩን አንድ ጊዜ እያ ጠነ ዞር ሲመለስ«አ ተወካፊ ንስሐ» የሚለውን ጸሎት እየጸለየ በምሥዋዑ ላይ ሦስት ጊዜ ዕጣን ያሳርጋል ።

ደ. ከዚህ በኋላ ንፍቅ ዲያቆን በዓቢይ ዜማ «ተን ሥኡ ለጸሎት» ይላል ሕዝቡ «እግዚአ ተሳላላን» ይላሉ ንፍቅ ካህን «ሰላም ለኩልክሙ» ይላል ሕዝቡ «ምስለ መንፈስክ» ይላሉ ቀጥሎ ንፍቁ ቄስ«እግዚአ አእምር ወዚናዌ ጥበብ» የሚለውን ጸሎት ይጸልያል ።

ገ. ሠራዒ ዲያቆን «ኩሉ ዘኢያፈቅሮ» እያለ ወደ ቅድስቱ ከወጣ በኋላ ፊቱን ወደ ምዕራብ አድርጎ የጳውሎስን መልእክት ያነብባል የጳውሎስ ንባብ ሲያልቅ«በረከተ አብ ወፍተ ወልድ ወሀብተ መንፈስ ቅዱስ»ይላል ሕዝቡ «ቅዱስ ሐዋርያ ጳውሎስ» የሚለውን ተሰጦ ይቀበላሉ ።

- ጠ. ካህኑ «አ አምላክ ዘለዓለም» የሚለውን ከጸለየ በኋላ ንፍቅ ዲያቆን «ነገር ዘእመልእክተ እገሌ» እያለ ወደ ቅድስቱ ይወጣና ፊቱን ወደ ሰሜን አድርጎ መልእክተ ሐዋርያን ያነብባል የመልእክተ ሐዋርያ ንባብ ሲያልቅ «አ አገውዮ አታፍ ቅርጽ ለዓለም» ይላል ። ሕዝቡም «ቅዱስ ሥሎስ ዘኅቡር ህላዌክ» የሚለውን ተሰጥዎ ይቀበላሉ ።
- ጸ. ካህኑ «እግዚእነ ወአምላክነ» የሚለውን ጸሎት ይጸልያል «ወዕቀባ ለቤተክርስቲያንክ ቅድስት» ሲል ራሱን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል ። «ወባርክ ላዕለ አባግዐ መርዒትክ» ሲል አንድ ጊዜ ሕዝቡን ይባርካል «ወአብዝኅ ለዛቲ ዐጸደ ወይን» ሲል በመንበሩ ዙሪያ ያሉትን አንድ ጊዜ ይባርካል በጠቅላላ ፫ የአፍአ ቡራኬ ያደርጋል ። እስከዚህ የአፍአ ቡራኬ ፱ ይሆናል ።
- ጸ. ንፍቅ ካህን «ነቅዕ ንጹሕ ዘእም እንቅዕተ ሕግ ንጹሐን» እያለ ይወጣና ፊቱን ወደ ደቡብ አድርጎ ግብረ ሐዋርያት ያነብባል የግብረ ሐዋርያት ንባብ ሲያልቅ «መልእክ ወአብየ ወተለዓለ ቃለ እግዚአብሔር» ይላል ሕዝቡም «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ አንተ» የሚለውን ምስጋና በዜማ ይላሉ ።
- ፀ. ካህኑ «እግዚአብሔር ዘተወከፍክ መሥዋዕተ አቡነ አብርሃም» የሚለውን ጸሎት ከጸለየ በኋላ እንደመጀመሪያው ጸሎተ ዕጣን «ንስእለከ ወናስ ተበ ቀዳክ» የሚለውን እየጸለየና እያጠነ ሦስት ጊዜ መንበሩን ይዞራል ፤ አሁንም ንፍቁ ዲያቆን መብራት ይዞ በፊቱ ፤ ሠራዒው ዲያቆን መስ

- ቀልይዞ በኋላው ሆኖ አብረው ተከታትለው ይዞ ራሱ ከዑደት በኋላ ካህኑ «ተፈሥሒ ኦ ዘንስ እለኪ ዳኅና» እያለ ወደ እመቤታችን ይግፀናል ።
- ፈ. ከዚህ በኋላ በስተምዕራብ ከመንጠላዕቱ በውጭ ቀዳሾች ዲያቆኖች ፊታቸውን ወደ ምዕራብ ቀሳውስቱ ፊታቸውን ወደ መንበሩ መልሰው በመቀባበል «ዝውእቱ ጊዜ ባርኩትን » በዜማ ይላሉ ሲቀባበሉም ቀሳውስቱ «ዝውእቱ» ሲሉ ዲያቆኖቹና ሕዝቡ «ዕጣን ይእቲ ማርያም» እያሉ ነው ።
- ፐ. በመዋዕል ጳጳስቆስጤ (በዓለ ሃምሳ) በዝውእቱ ፋንታ «ክርስቶስ ተንሥእ እሙታን» ይባላል ።

ክፍል ሦስት

- ፫ኛው ክፍል ኪዳን ነው ፤
- ሀ. ካህኑ «ቅዱስ» ይልና ኪዳን ይደርሳል ፤
- ለ. ቅዳሴው ሌሊት ከሆነ ወይም ነግሀና ሠለስት የሆነ እንደሆነ ኪዳን ፪ኛ ክፍል «እግዚአብሔር አብ ወሃቤ ብርሃን» ይባላል ሠርክ የሆነ እንደሆነ የሠርክ ኪዳን «ለክ ለአብ ዘኢይማስን» ይባላል ።
- ሐ. ከኪዳን ቀጥሎ ሕዝቡ «አ ሥሎስ ቅዱስ መሐረን» የሚለውን በዜማ ይላሉ
- መ. ካህኑ «ሃሌ ሉያ ለአብ ተፈሥሒ ተፈሥሒ» ሲል ሕዝቡ «እግዚአብሔር ምስሌኪ» እያሉ በመቀባበል ይዘልቃሉ ቀጥሎ «ካህኑ ስብ ሐት ወክብር ለሥሎስ ቅዱስ ይደሉ» ይላል ።

ክፍል አራት

፱ኛው ክፍል ጸሎተ ወንጌል ነው ፤

- ሀ. ዲያቆን በዓቢይ «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል ካህን «እግዚአብሔር እግዚአ ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚለውን ጸሎተ ወንጌል ያደርሳል ። ዲያቆን «ጸልዩ በእንተ ወንጌል ቅዱስ» ሕዝቡን «ረሰዩን ድልዎን ለሰሚዐ ወንጌል ቅዱስ» ይላሉ ፤ ካህን «ተዘከር ካዕቢ» ብሎ ይጨርሳል ፤
- ለ. ዲያቆን ከመዝሙረ ዳዊት ምስባክ በዜማ ይሰብካል ሕዝቡ ምስባኩን ይቀበላሉ ዲያቆን ምስባኩን መልሶ ይሰብካል ሕዝቡን ደግመው ይቀበላሉ በምስተኛው ምስባኩን ሕዝቡ ብቻ ይላሉ ፤
- ሐ. ከዚህ በኋላ ካህን «እግዚአብሔር ልዑል ይባርክ ላዕል ድልን» እያለ አራቱን ማዕዘን በመስቀል ይባርካል ፤ ወዲያው «እግዚአብሔር አምላክን-----እንተ ወገኑ ዘፈነውኩሙ ለአርዳኪክ» የሚለውን ይጸልያል ።
- መ. ከዚህ በኋላ ካህን አንድ ቆቀር ዕጣን በማዕጠንቱ ጨምሮ መብራት የያዘ ንፍቅ ዲያቆን በፊቱ ፣ ንፍቅ ካህን ወንጌሉን ይዞ፣ ንፍቁን ዲያቆን በመከተል ሠራዊው ካህን ማዕጠንት ይዞ በመካከል ሆኖ እያጠነ ፣ ሠራዊ. ዲያቆን መስቀል ይዞ

ሠራዊውን ካህን ተከትሎ ይዞራሉ ። መንበሩን ዞረው በአንቀጽ ምዕራብ ሲደርሱ ንፍቅ ካህን በምሥጥዑ ፊት ለፊት ሆኖ ወደ ምዕራብ ፊቱን መልሶ ወንጌሉን ገልጦ ይቆጣል ፤ ካህን «ቡሩክ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ውሎ ዓለም አምላክን ወቡሩክ ወልድ ዋሕድ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወቡሩክ መንፈስ ቅዱስ ጳጳራት ሊመስ» እያለ በግዕዝ ፅጠንት ወንጌሉን ያጥናል ካህን «ቡሩክ» እያለ ወደ ወንጌሉ በሚያጥንበት ጊዜ ንፍቁ ካህን «አዕዛትም ለአብ አዕዛትም ለወልድ አዕዛትም ለመንፈስ ቅዱስ» እያለ ይመልሳል ወንጌሉን ለካህን ሰጥቶ ማዕጠንቱን ይቀበላል ።

- ሠ. ካህን ወንጌሉን ከንፍቁ ካህን ሲቀበል አይቶ ዲያቆን በምዕራብ በር ሆኖ ፊቱን ወደ ምሥራቅ አድርጎ «ሃሌ ሉያ» ካለ በኋላ እንደገና ፊቱን ወደ ምዕራብ መልሶ «ቁሙ ወአጽምዑ ወንጌል ቅዱስ» ብሎ ሕዝቡን ያዘዛል ።
- ረ. ካህን ለሕዝቡ ወንጌሉን እያሳየ ፊቱን ወደ ሕዝቡ መልሶ «እግዚአብሔር ምስለ ውላክ» ካለ በኋላ ወንጌሉን ዘርገቶ በታላቅ ዜማ «ወንጌል ቅዱስ» ይልና መንበሩን ዞር በምዕራብ በር በቀኝ በኩል ወደ ቅድስት ይወርዳል ፤ በዚህ ጊዜ መብራት የያዘ ንፍቅ ዲያቆን በፊት ማዕጠንት የያዘ ንፍቅ ተስፋ ወንጌሉን የያዘ ካህን

በመከታተል ሠራዊ ዲያቆን በኋላ ሆነው ተከታትለው ይወጣሉ ።

ሰ. ካህኑ «ነዋ ወንጌላ መንግሥተ ሰማያት» ይልና ወንጌሉን ለንፍቁ ካህን ይሰጠዋል ።

ንፍቁ ካህን «መንግሥተ ወጽድቆ ዘአወራየኒ አወራይኩክ» ይልና ወንጌሉን ተቀብሎ ለዲያቆኑ ይሰጠዋል፤ ዲያቆኑ «ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት» በማለት ወንጌሉን ይቀበልና ይይዛል። ካህኑ መስቀሉን ከዲያቆኑ ይቀበልና በቀኝ እጁ ይዞ ፊቱን ወደ ምሥራቅ መልሶ ወንጌሉን ያነብባል ።

ሸ. ካህኑ ወንጌሉን ሊያነብ ሲል የወንጌላዊውን ስም እየጠራ «ባርክ እግዚአ ነገረ ዘእምወንጌላ እገሌ» ይላል በየሐንስ ወንጌል ግን «ዝ ቃል ዘእግዚእነ ወእምላክነ» ይላል፤ ወንጌል ከተነበበ በኋላ በመጨረሻ ካህኑ በማቴዎስ «ሰማይ ወምድር የኅልፍ ወቃልየሰ ኢየሁዳፍ ይቤ እግዚእ ለአርዳኢሁ» በማርቆስ «እንዘ እግዚእ ይረድዕ ወቃሎ ያጸንዕ በትእምርት ዘይተሉ ዘቦዕዝን ሰሚዐ ለይስግዕ ይቤ እግዚእ ለአርዳኢሁ» በሉቃስ «ይቀልል ኅልፈተ ሰማይ ወምድር እምትደቅ አሐቲ ቃል እምኦሪት ወእምነቢያት ይቤ እግዚእ ለአርዳኢሁ» በዮሐንስ «ዘየአምን በወልድ ቦ ሕይወት ዘለዓለም» ብሎ ሲፈጽም ሕዝቡ የወንጌሉን መርገፍ በኅብረት ይላሉ ።

ቀ. ወንጌል ከመነበቡ በፊት ንፍቅ ካህን «ርኅቀ መዓትን» ይጸልያል ።

ሰ. ሠራዊው ካህን ወንጌሉን አንብቦ ሲጨርስ ንፍቁ ቁስ «ስብሐት ለከ እግዚአብሔር . . .» የሚለውን ጸሎት ይጸልያል ።

ተ. ካህኑ አንብቦ ከፈጸመ በኋላ ወንጌሉን ያሳልማል፤ ሕዝቡ ወንጌሉን ሲሳለሙ «ነአምን በቃለ ወንጌል ቅዱስ» እያሉ በቃለ ወንጌል ማመናቸውን ይመሰክራሉ ።

ቸ. ጸሎተ ወንጌል ከተፈጸመ በኋላ ንፍቅ ዲያቆን መብራት ይዞ በፊት ንፍቅ ካህን ማዕጠንት ይዞ በኋላ ሆኖ ሁለቱም በቅድስት በቀኝ በኩል ዞረው በሰሜን የመቅደሱ በር ይገባሉ ።

ሻ. ዲያቆን በቅድስቱ ላይ ሆኖ ፊቱን ወደ ምዕራብ መልሶ ቃጭል እየመታ «ዓዑ ንኡስ ክርስቲያን» ይላል ይህንንም የሚያውቅበት ምክንያት ንኡስ ክርስቲያን የሚባሉት የክርስትና ሃይማኖትን በማጥናትና ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን በመከታተል ላይ ያሉት ገና ያልተጠመቁት ሰዎች ስለሆኑ ለመቅረብ ስለማይችሉ ነው ።

ክፍል ፭

፩ኛው ክፍል ጸዋትው ነው። ጸዋትው ማለት ስለ ሰላመ ቤተ ክርስቲያን ስለ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ስለ ማኅበረ ምእመናን የሚጸለዩው ጸሎት ነው ።

- ሀ. ካህን ወደ መቅደስ ገብቶ በታቦቱ ፊት ላይ ዘላብሔር አምላክን ዘበእንተ አፍቅርትከ ሰብአ ፈነወቱ ለወልድክ ዋሕድ ማረጋውን ጸሎት ይጻፋል ።
- ለ. ከዚያ በኋላ ካህን ስለ ሰላም ቤተ ክርስቲያን ይጻፋል፤ ጣተሎ ሕዝብ ወዘሎ መራዕዩ ባር ኮሙ» ሲል አንድ ጊዜ ሕዝቡን በመስቀል ይባርካል እስከዚህ ድረስ የአፍኦ ቡራኬ አሥር ይሆናል ።
- ሐ. ዲያቆን «ጸልዩ በእንተ ሰላም ቤተ ክርስቲያን» ይላል ሕዝቡ «ኪርያላይሱን (እግዚአ ተግ ሃለን» ይላሉ ።
- መ. ገናቅ ዲያቆን «ተንሥኡ» ይልና ገናቅ ካህን ስለ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ይጻፋል፤ ገናቅ ዲያቆን «ጸልዩ በእንተ ሊቅነ» በማለት ስለጳጳሳትና ኤጲስ ቆጳሳት ስለ ቀሳውስትና ዲያቆናት ስለ ሕዝብ ክርስቲያንም ሁሉ እንዲጸልዩ ሕዝቡን ያዝዛል ሕዝቡም አቡነ ዘበሰማያትን ይጻፋሉ።
- ሠ. ዲያቆን «ተንሥኡ» ይልና ካህን ስለግብር ምእመናን ይጻፋል፤ «ተዘከር እግዚአ ግብርን ባርኮሙ» ሲል ሕዝቡን አንድ ጊዜ በመስቀል ይባርካል፤ እስከዚህ ድረስ የአፍኦ ቡራኬ ፲፩ ይሆናል ።
- ረ. ዲያቆን «ጸልዩ በእንተ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን» ብሎ ጸሎት ያዝዛል ፤ ሕዝቡ «ግብርን ባርኮ ፅቀብ በሰላም» በማለት ይጻፋሉ ።

- ሰ. ዲያቆን «ወንበል ኩልነ በጥበብ እግዚአብሔር ጸሎተ ሃይማኖት» ወይም «በጥበብ እግዚአብሔር አውሥኡ ጸሎተ ሃይማኖት» ብሎ ያዝዛል ፤ ሕዝቡም ቅዳሴው የሊቃውንት ከሆነ ጸሎተ ሃይማኖትን ይጻፋሉ፤ ፍሬ ቅዳሴው ቅዳሴ እግዚአብሔር ሐዋርያት ቅዳሴ የሐንስ ወልደ ነጐድጓድ የሆነ እንደሆነ አመክንዮ ዘሐዋርያትን ይጻፋሉ ።
- ቀ. ካህን «ተዘከር እግዚአ ግብርን» የሚለውን ጸሎት ከረጸመ በኋላ ማዕጠንቱን አንሥቶ በምሥዋዑ ላይ ፫ ጊዜ ዕጣን ያሳርጋል፤ ምሥዋዑን ከአጠነ በኋላ በአድንኖ ርእስ በመን በሩ ፊት አራቱን ማዕዘን አጥኖ ለንፍቁ ካህን ማዕጠንቱን ይሰጣል ።

ክፍል ፮

- ስድስተኛው ክፍል ፍሬ ቅዳሴ ነው ።
- ሀ. ጸሎተ ሃይማኖት ከተባለ በኋላ ካህን «ዘኮነ ንጹሐ ይንጣእ እምቀርባን» እያለ ያውጃል ፤ በዚህ ጊዜ እጁን በሕዝቡ ፊት ይታጠብና ማዩን በእጁ እንደ ያዘ «በከመ አንጸሕኩ እደውየ-----» በማለት ሐላፊነትን አስረድቶ በሕዝቡ ፊት ይረጨዋል ።
- ለ. ዲያቆን በምዕራብ በር ብቅ ብሎ ፊቱን ወደ ሕዝቡ አድርጎ «እመቦ ዘአስተሐቀረ ዘንተ ቃል ቀሲስ» የሚለውን ዐዋጅ ያውጃል፤ ቀጥሎ ካህን

«እግዚእየ ወአምላኪየ ገባሬ ሥርዓት ወሀቤ ሰላም ወፍቅር አሰሰል እምላዕሌየ ኩሎ ሕሲና እኩየ» የሚለውን ይጻፈያል በዚህ ጊዜ ንፍቅ ካህን ኅብስቱ የተሸፈነበትን ማኅፈድ ይገልጻል ።

ሐ. ከዚህ በኋላ ዲያቆን በዓቢይ ዜማ «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል ሕዝቡ «እግዚአ ተሳለፈ» ካህኑ «ሰላም ለኩልክሙ» ሕዝቡ «ምስሰ መንፈስክ» ይላሉ ።

ከዚህ በኋላ ካህኑ «እግዚአብሔር ዓቢይ ዘለ ዓለም» የሚለውን ይጻፈያል ፤ በዚህ መካከል ካህኑ «ሰብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት» ሲል ሕዝቡ ተቀብለው «ሰብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት» እያሉ ያመሰግናሉ ። ቀጥሎ ካህኑ «እ እግዚአ በሥምረትክ ምላእ ውስተ አልባቢ ነፃ» የሚለውን ሲጻፈ ዲያቆኑ «ጸልዩ በእንተ ሰላም - - - ተአምኑ በበይናቲክሙ» ብሎ ሕዝቡን ያዝጋል ሕዝቡም «ክርስቶስ አምላክነ ረስየን ድልዋነከመ ንትአማኅ በበይናቲኑ» በማለት ይጻፈያሉ ይህንንም እየጸለዩ ርስበር ሳቸው እማኔ ያደርጋሉ ።

መ. ካህኑ ከእማኔው ቀጥሎ «ወንትመጦ እንበለ ኩነኔ እምሀብትክ ቅድስት - - -» ብሎ ከፈጸመ በኋላ የዕለቱን ፍሬ ቅዳሴ ይጀምራል ።

ሠ. ከጸሎተ ቡራኬ ሲደርስ ዲያቆን «በእንተ ብጹዕ ወቅዱስ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት አባ እገሌ» ብሎ የቅዱስ ፓትርያርኩን ስም ከጠራ በኋላ

« ወብጹዕ ሊቀ ጳጳሳት አባ እገሌ » ብሎ የሀገረ ስብከቱን ሊቀ ጳጳሳት ስም ይጠራል ።

ረ. ንፍቅ ካህን ጸሎተ ቡራኬ ይጻፈያል ፤ በጸሎቱ ላይ «ባርክ» የሚል ቃል ሲያነሣ ሠራዒ ካህን በእጁ ይባርካል ፤ በዚህ ጸሎት ላይ ፫ የአፍአ ቡራኬ አለ እስከዚህ ድረስ የአፍአ ቡራኬ ፲፬ ይሆናል ።

ሰ. ጸሎተ ቡራኬ ሲያልቅ ንፍቅ ዲያቆን «መሐሮሙ እግዚአ» በማለት ስለ ሊቃነ ጳጳሳት ስለ ኤጲስ ቆጶሳት ስለ ቀሳውስትና ዲያቆናት ስለ ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ ይጻፈያል ።

ቀ. ዲያቆን ቅዳሴው በሚያዝዘው በየሥፍራው «አለ ትነብሩ ተንሥኡ» ውስተ ጽባሕ ነጽፎ ፤ ንነ ጽር፤ አውሥኡ» እያለ ለሕዝቡ ያዘክራል ። «አውሥኡ» ሲል ሕዝቡ ተሰጥዎውን «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአብሔር» እያሉ ያመሰግናሉ ቀጥሎ ከቦታው ሲደርስ ሕዝቡ «ተዘከረን እግዚአ በውስት መንግሥትክ» እያሉ ይጻፈያሉ ። ሕዝቡ «ተዘከረን» ሲሉ ንፍቅ ካህን አንድ ቆቀር ዕጣን ወግሮ ለካህኑ ማዕጠንቱን ያቀርብለታል ። ካህኑ ጠሰ ዕጣኑን በሁለት እጁ እየታፈነ ሦስት ጊዜ ከኅብስቱ ሦስት ጊዜ ከወይኑ ያሳርጋል ።

ተ. ዲያቆን «አንሥኡ እደዊክሙ ቀሳውስት» በማለት ካህኑ ኅብስቱን ፣ ንፍቁ ካህን ማኅፈዱን ከጸሎት ላይ እንዲያነሡ ያሳስባል ፤ በዚህ ጊዜ ካህኑ

- ጎ. ጎብስቱን ሲያነግን ንፍቁ ካህን ማኅፈዱን ይገልጻል ጎብስቱን ሲያነግን ንፍቁ ማኅፈዱን ከአነግላት በኋላ ካህኑ ጎብስቱን በጸሕሉ ላይ ያኖረዋል ።
- ገ. ካህኑ በጸሎተ ቅዳሴው ውስጥ «አዕኩተ ባረከ» ሲል ጣቱን አመሳቅሎ ሦስት ጊዜ በእጁ ጎብስቱን ይባርካል፤ «ወፈተተ» ሲል አምስት ላይ ጎብስቱን በጣቱ ይወገዋል እዚህ ላይ ቺ የውስጥ ቡራኬ አለ እንደዚሁም በጽዋው ላይ «አዕኩተ ባረከ» ሲል እንደላይኛው ወይንን ሦስት ጊዜ በእጁ ይባርካል፤ በትእምርተ መስቀል በጣቱ የጽዋውን ከንፈር እየያዘ ይወዘውዘዋል ከእዚህም ላይ ሦስት የውስጥ ቡራኬ አለ በአጠቃላይ እስከዚህ ድረስ ፲፪ የውስጥ ቡራኬ ይሆናል ። ካህኑ ሥጋውንና ደሙን ሲባርክ ሕዝቡ «አሜን ነአምን» እያሉ ጎብስቱ ተለውጦ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር ወይኑ ተለውጦ ደመ ወልደ እግዚአብሔር መሆኑን በማመን ይመሰክራሉ ።
- ኘ. «ዝ ውእቱ ሥጋየ» ሲል ወደ ሥጋው ያመለክታል «ዝ ጽዋዕ ደምየ ውእቱ» ሲል ወደ ደሙ ያመለክታል ከዚህ ላይ ሁለት እማራ አለ በድምሩ እስከዚህ ድረስ ፬ እማራ ይሆናል ።
- አ. ይረስዮ «ለዝንቱ ጎብስት» ሲል አንድ ጊዜ ጎብስቱን «ወለዝንቱ ጽዋዕ» ሲል አንድ ጊዜ ጽዋውን እንደ ገና ሁለቱንም በአንድነት አንድ ጊዜ ይባርካል በድምሩ ቺ ቡራኬ ያደርጋል፤

- እስከዚህ ድረስ ፲፪ የውስጥ ቡራኬ ይደረጋል እዚህ ላይ በጎብስቱ አንድ አማራ በጽዋው አንድ አማራ ያደርጋል፤ በድምሩ ሁለት አማራ አለ እስከዚህ ድረስ ፮ አማራ ይሆናል ።
- ከ. በዚህ ጊዜ ሕዝቡ «አሜን እግዚአብሔር» እያሉ ይጸልያሉ ።
- ወ. ዲያቆን «በክሉ ልብ ናስተብቀኦ ለእግዚአብሔር አምላክነ ---» ይላል ሕዝቡ «በከመ ሀሎ ህልወ» ይላል ፤
- ዐ. ካህኑ «ደሚረከ ተሀበሙ» እያለ ሥጋውን በደሙ ያትማል ።

ክፍል ሰባት

- ሰባተኛው ክፍል ጸሎተ ፈትቶ ነው ፤
- ሀ. ካህኑ ጸሎተ ፈትቶውን እየጸለየ ጎብስቱን አሥራ ሦስት ቦታ ይፈትተዋል፤ ሲፈትትም ከላይ ወደ ታች እየፈተተ ይወርዳል፤ መሀል መሀሉን ከቀኝ ወደ ግራ ከግራ ወደ ቀኝ እያለ ይፈትተዋል፤ ዙሪያውን ይፈትተዋል፤ በመጨረሻ ከታች ወደ ላይ እየፈተተ ይወጣል ከፈተተ በኋላ ዘባኑን ሳይለይ ከሦስት ይከፍለዋል ። በሁለተኛው ጸሎተ ፈትቶ የላዩን ወደታች የታቹን ወደላይ የቀኙን ወደ ግራ የግራውን ወደቀኝ ያስተላልፍበታል ። በሦስተኛው ጸሎተ ፈትቶ በቦታ በቦታው ይመልሰዋል ።

- ለ. ካህኑ የመጀመሪያውን ጸሎተ ፈትቶ ሲጨርስ ዲያቆን «ጸልዩ» ይላል ሕዝቡ «አቡነ ዘበሰማያ ትን» በዜማ ይጸልያሉ ።
- ሐ. ካህኑ ሁለተኛውን ጸሎተ ፈትቶ ጸልዮ ሲጨርስ ሕዝቡ «በከመ ምሕረትክ አምላክነ» ይላሉ ከዚህ በኋላ ንፍቅ ካህንና ንፍቅ ዲያቆን ከመጋረጃ ውጭ ሁነው ሌሎች ከመጋረጃ ውስጥ ሆነው «ሠራዊተ መላእክቲሁ ----» የሚለውን እየተቀባበሉ ሦስት ጊዜ በዜማ ይላሉ ።
- መ. ቀጥሎ ንፍቅ ዲያቆን ከመጋረጃ ውጭ ሁኖ ፊቱን ወደ መንበሩ አድርጎ «አርጎዉ ጥጋተ መኳንንት» በማለት የመቅደሱ በር እንዲከፈት ያሳስባል፤ በዚህ ጊዜ ዲያቆን በሩን ይከፍታል ።
- ሠ. ዲያቆን ሠራዊ «እለ ትቀውሙ ኦትሕቱ ርእሰክመ» ብሎ አድንኖ እንዲያደርጉ ያዝዛል ።
- ረ. በዚህ ጊዜ ካህኑ በሐዋርያት ቅዳሴ «እግዚአብሔር ዘለዓለም ማእምር ዘኅቡዕ ወዘገሐድ» የሚለውን በሌሎችም ቅዳሴያት በዚህ ቦታ የታዘዘውን ይጸልያል ቀጥሎ ዲያቆኑ «ስግዱ ለእግዚአብሔር በፍርሀት» ይላል ሕዝቡም «ቅድሚክ እግዚአንሰግድ ወንሴብሐከ» በማለት ይሰግዳሉ።
- ሰ. ካህኑ ጸሎተ ንስሐ ይጸልያል፤ በጸሎተ ንስሐ «አ እግዚአ ረስየነ ፍቱሐነ ወግዑዛነ ወለኩሎሙ ሕዝብክ ፍትሐሙ» ሲል ሕዝቡን ፫ ጊዜ

- ይባርካል፤ እዚህ ላይ ሦስት የአፍኦ ቡራኬ ሲደረግ በጠቅላላው እስከዚህ ድረስ ፲፯ የአፍኦ ቡራኬ ይሆናል፤ በዚህም ላይ በቅርብ ጊዜ የሞቱትን ሰዎች ስም ይጠራል፤ ጸሎተ ንስሐ ሲፈጽም ዲያቆን «ነጽር» ይላል ካህኑ «ቅድሳት ለቅዱሳን» ይላል ሕዝቡ «አሐዱ አብ ቅዱስ አሐዱ ወልድ ቅዱስ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ» ይላሉ ።
- ቀ. ካህኑ ፊቱን ወደ ምዕራብ መልሶ «እግዚአብሔር ምስለ ኩልክሙ» ይላል ፤ ሕዝቡ «ምስለ መንፈስክ» ይላሉ ።
- በ. ካህኑ ኅይዘቱን ከጸሐሎ ላይ አንሥቶ በሁለት እጁ ወደላይ ይዞ በዓቢይና በንኡስ ዜማ «እግዚአ መሐረነ ክርስቶስ» ይላል ፤ ሕዝቡም ካህኑን ተከትለው «እግዚአ መሐረነ ክርስቶስ» ይላሉ ካህኑና ሕዝቡ እግዚአታውን ፵፩ ጊዜ ይላሉ በመቀባበል ። ፵፩ኛውን እግዚአታ ካህኑ ብቻ ውን ይለዋል ።
- ተ. እግዚአታው ሲያልቅ ዲያቆኑ «እለ ውስተ ንስሐ ሀሎክሙ ኦትሕቱ ርእሰክመ» ይላል ፤ ሕዝቡም ራሳቸውን ዘንበል ያደርጋሉ ፤ ካህኑ «እግዚአብሔር አምላክነ ነጽር ዲበ ሕዝብክ እለ ውስተ ንስሐ ሀለዉ» የሚለውን ጸሎተ ይጸልያል ።
- ኀ. ጸሎቱ ሲያልቅ ዲያቆኑ በንባብ «ተንሥኡ ለጸሎት» ይላል ሕዝቡም «እግዚአ ተሣላነ» ይላሉ ካህኑ «ሰላም ለኩልክሙ» ይላል፤ ሕዝቡም «ምስለ

መንፈስከ» ይላሉ ካህኑ «ሥጋ ቅዱስ ዘበአማን» ይላል ፤ ሥጋ ቅዱስ ዘበአማን ሲል ሕዝቡ በየ ምዕራፉ «አሜን» ይላሉ፤ «ሥጋ ቅዱስ ዘበአማን ዝ ውእቱ ዘእግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ» ሲል ወደ ኅብስቱ እማሬ ያደርጋል «ደም ክቡር ዘበአማን ዝ ውእቱ ዘእግዚእነ - - » ሲል ወደ ጽዋው እማሬ ያደርጋል ፤ «እስመ ዝንቱ ውእቱ ሥጋሁ ወደሙ ለእ ማኑኤል አምላክነ» ሲል ወደ ኅብስቱና ወደ ጽዋው በአንድነት አንድ እማሬ ያደርጋል ፤ እስከዚህ ድረስ በጠቅላላው እማሬ ፲፩ ይሆ ናል ፤ እማሬ በዚህ ይፈጸማል ።

«አአምን አአምን አአምን ወእትአመን» በሚ ልበት ጊዜ ዐስበ ዲያቆንን በደሙ ጠምቶ በመ ጀመሪያው ያለውን ዐቢዩን ክፍል ይባርካል ። በ፪ኛው «አአምን» በመካከል ያለውን ክፍል ይባርካል ፤ በ፫ኛው «አአምን» ንኡሱን ክፍል ይባርካል ፤ እዚህ ላይ ፫ የውስጥ ቡራኬ እስ እስከዚህ ድረስ የውስጥ ቡራኬ ፲፰ ይሆናል ።

ነ. ሥጋውን በደሙ ካተመ በኋላ «ቡራክ እግዚእ ብሔር» እያለ ደሙን በሥጋው ሦስት ጊዜ ይባርካል፤ እዚህም ላይ የውስጥ ቡራኬ ፫ ነው በጠቅላላው እስከዚህ ድረስ የውስጥ ቡራኬ ፳፩ ይሆ ናል የውስጥ ቡራኬ እዚህ ላይ ይፈጸማል ።

አ. ካህኑ ደሙን በሥጋው ከባረከ በኋላ ዐስበ ዲያቆንን በጽዋው ውስጥ ይጨምረዋል ።

ከ. የሥጋው የደሙ ቡራኬ ከአበቃ በኋላ ልዑ ካኑ እጃቸውን ይታጠባሉ ።

ወ. ካህኑ «እ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይኩን ዝንቱ ምሥጢርክ አበሳ ላዕሌየ - - » የሚለውን ጸሎት ጸልዮ ሥጋውን ራሱ አንሥቶ ይቀበላል ደሙን ንፍቁ ቁስ ያቀብለዋል ። ለካህናቱ ለዲያቆናቱና ለንፍቀ ዲያቆናቱ በየማዕርጋቸው ርሱ ያቀብላል ፤ ከመቅደስ ወጥቶም ለሕዝቡ በየማዕርጋቸው ያቀብላል ቁሱ ሥጋውን ሲያቀብል የተቀደሰው ቅዳሴ ሐዋርያት ከሆነ «ኅብስት ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት» እያለ ያቀብላል ፤ የተቀደሰው ቅዳሴ እግዚእ ከሆነ «ሥጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ» እያለ ያቀብላል ፤ የተቀደሰው ቅዳሴ ሲቃውንት ከሆነ «ሥጋሁ ለአማኑኤል አምላክነ» እያለ ያቀብላል ፤ ሠራዲው ካህን ሥጋውን ሲያቀብል ንፍቅ ካህን ደሙን በዕርፈ መስቀሉ ያቀብላል በመጀመሪያ ለዲያቆኑ ዐስበ ዲያቆንን (ወደ ጽዋው የገባውን መካከለኛውን መስቀል) በዕርፈ መስቀሉ ይሰጠዋል ፤ ንፍቁ ካህን ደሙን ሲያቀብል «ዝንቱ ጽዋዕ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት» እያለ ያቀብላል፤ ካህኑ ለሕዝቡ ሥጋውን ሲያቀብል ዲያቆን ጽዋውን ከንፍቁ ካህን ተቀብሎ በዕርፈ መስቀል ደሙን ያቀብላል ።

ዐ. ሕዝቡ ሥጋውን ደሙን በሚቀበሉበት ጊዜ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ሥሉስ ዘኢይትነገር» የሚ

ሰውን ይጸልያሉ፤ ሲቆርቡ ሥጋውን ሲቀበሉ አንድ ጊዜ «አሜን?» ደሙን ሲቀበሉ «አሜን ወአሜን?» ይላሉ ።

- ዘ. «ክብር ይኢትዛቲ ለሹሉ ጸድቃኑ» ብሎ ካህኑ እየመራ ሁሉም አንድ ሆነው «ሰብሐዎ ለእግዚአብሔር በቅዱሳን» የሚለውን መዝሙር ዳዊት ይዘምራሉ ።
- ደ. ድርገት ሲወርዱ ካህኑ «አለ ጸዋዕከ» በማለት በጸሐፊ ላይ አንድ የአፍኦ ቡራኬ ይባርካል ።
- ገ. ሕዝቡ ከቆረቡ በኋላ ዲያቆን ጽዋውን ጎንደ ያዘ በቅድስት እየዞረ «ነኦቲቶ ለእግዚአብሔር ቅድሳቶ ነሢኦኑ» ይላል ።
- ጠ. ዲያቆን «ነኦቲቶ» ሲል ካህኑ በዓለ እግዚአብሔር በዓለ ማርያም እሑድ ሰንበት የሆነ እንደሆነ አሌ ለሰን ይላል ፤ ዕለቱ ዘወትር የሆነ እንደሆነ «ሰብሐተ እግዚአብሔር ይነግር አፋየ» ይላል ፤ ሕዝቡ «አቡነ ዘበሰማያት ኢታብኦነ እግዚአውስተ መንሱት» ይላሉ ።

ክፍል ስምንት

ስምንተኛው ክፍል የሐዳሬ ነፍስ ጸሎት ነው፤

- ሀ. ካህኑ የሐዳሬ ነፍሱን ጸሎት ይጸልያል፤ ሐዳሬ ነፍሱ «ጸልዩ» ያለበት ከሆነ «ጸልዩ» እስከሚል ድረስ ፊቱን ወደ ምዕራብ ይመልሳል፤ ጸልዩ ከአለ በኋላ ፊቱን ወደ ምሥራቅ ይመልሳል፤ «ጸልዩ» የሌለው ከሆነ በሙሉ ፊቱን ወደ ምሥ

ራቅ እንደ መለሰ ይጨርሳል፤ «ጸልዩ» ያለበት የሐዳሬ ነፍስ ጸሎት ጸልዩ እስከሚል ያለውን ካህኑ ወደ ምዕራብ ዞር ማለቱ ጌታ በዕለተ ዓርብ በአካለ ነፍስ ወደ ሲኦል ወርዶ ነፍሳትን ማውጣቱን ለማዘከር ነው፤ ፩. ኢግርስ ፫. ፲፱ ጸልዩ ካለ በኋላ ያለውን ወደ ምሥራቅ ዞር ማለቱ ጌታ ነፍሳትን ከሲኦል አውጥቶ ወደ ነገት ማግባቱን ለማዘከር ነው ።

- ለ. ካህኑ የሐዳሬ ነፍሱን ጸሎት ሲጨርስ ምሥጢር አኩቴት የሚባለውን ዝማሬ ይዘምራል ዝማሬውን ሲጨርስ ሁሉም «ሃሌ ሃሌ ሉያ አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምስ - - » የሚለውን ዕጣነ ሞገር ይዘምራሉ ።
- ሐ. ከዚህ በኋላ ያለውን ካህኑ መጽሐፈ ቅዳሴው እንደሚያዝዘው ፈጽሞ «መልአት እግዚአ ምሥጢርከ» የሚለውን ጸሎት ይጸልያል ከዚህ በኋላ ልኡካኑ ሁሉም አንድ ሆነው እየአንዳንዱ «እጼሊ ኅቤክ - - » የሚለውን ጸሎት ይጸልያሉ።
- መ. ዲያቆን «በእንተ አኩቴትነ ናስተበቆሎ - - » የሚለውን ጸሎት ይጸልያል ።

ክፍል ዘጠኝ

ዘጠነኛው ክፍል አንብሮ እድና ሠርሆተ ሕዝብ ነው ።

- ሀ. ካህኑ እጁን በታቦቱ ላይ አድርጎ «አንብሮ እድ» ይጸልያል ።

- ለ. ንፍቅ ካህን «ወዕቀቦሙ» የሚለውን ጸሎት በድርገት መውረጃው ላይ ሆኖ ለሕዝቡ ይጻፋል፤ ሕዝቡም «አንጉሠ ሰላም ሰላማዊ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምከ ሀበነ - - » የሚለውን ጸሎት ይጻፋል፤
- ሐ. ዲያቆን «አድንኑ አርእስቲክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክነ በእደ ገብሩ ካህን ከመ ይባርክን» ይላል፤ ሕዝቡ «አሜን እግዚአብሔር ይባርክን ወይሠሃለን» ብለው ራሳቸውን ዘንበል ያደርጋሉ።
- መ. ሠራዊው ካህን «አ እግዚአ አድኅን ሕዝብከ ወባርክ ርስተከ» እያለ ሕዝቡን ሦስት ጊዜ በመስቀል ከባረከ በኋላ «ረዐዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓለም» የሚለውን ጸሎት ቡራኬና ጸሎት አስተስርዮ ይጻፋል፤ እስከዚህ ድረስ የአፍአ ቡራኬ በጠቅላላው ፳፩ ይሆናል።
- ሠ. ካህኑ ጸሎተ ቡራኬውንና አስተስርዮውን ከፈጸመ በኋላ «እግዚአ መሐረን ክርስቶስ» እንበል ይላል፤ ሕዝቡም ከካህኑ ጋር ፲፪ ጊዜ «እግዚአ መሐረን ክርስቶስ» ፲፪ ጊዜ «በእንተ ማርያም መሐረን ክርስቶስ» ይላሉ።
- ረ. ከዚህ ቀጥሎ ካህኑ «እግዚአብሔር የሁሉ ምስለ ኩልክሙ» ይላል፤ ሕዝቡ «ምስለ መንፈስከ» ይሉና «አሜን እግዚአብሔር ይባርክን ለእግብርቲሁ በሰላም» ብሎ «ከያክ እግዚአ ነክነት ነሢ አነ ጸጋ ዘእመንፈስ ቅዱስ» እስከሚል ድረስ ያለውን የመጨረሻ ጸሎት በኅብረት ይጻፋል።

- ሰ. ቀጥሎ ዲያቆኑ «ዕትዉ በሰላም» ብሎ ያሰናብቃል፤ ሕዝቡም ካህናቱም የሠራዊውን ካህን እጅ እየተሳለሙ ይሄዳሉ።
- ቀ. ካህኑ ቀሳውስቱን ሲያሳልም «ሢመተ እደሁ ለአቡነ ጴጥሮስ» ይላል እነሱም «እግዚአብሔር ይሢምከ ውስተ ዘለዓለም መንግሥቱ» እያሉ መልስ ይሰጡታል።
ዲያቆናትን ሲባርክ «እግዚአብሔር ልዑል ይባርክ ወያብርህ አዕይንተ አልባቢከ» እያለ በእጁ ይባርካል፤ ሕዝቡን በሚባርክበት ጊዜ ወንዶችን «እግዚአብሔር ልዑል ይባርክ ወያርኢ ገጾ ላዕሌከ» እያለ ይባርካል፤ ሴቶችን ሲባርክ «እግዚአብሔር ልዑል ይባርክ ወያርኢ ገጾ ላዕሌኪ» እያለ ይባርካል፤ ከዚህ በኋላ እንደ ቅዳሴው ሥርዓት ንፍቅ ካህን ጸሎተ አውሎግያን ይፈጽማል።

ንስሐና ኑዛዜ

ንስሐ የግእዝ ቃል ነው ትርጉሙ በሠሩት ኃጢአት መጸጸት ወደ ገቢረ ኃጢአት አለመመለስ ነው ኑዛዜንም ለማግኘት ኃጢአትን ለመምህረ ንስሐ መናገር ነው።
ሰው በሠራው ኃጢአት ተጸጽቶ ኃጢአቱ ይሰረዳል፤ ዘንድ እግዚአብሔርን በኃዘን በልቅሶ ይቅር

ወደ ካህን የሔደ ተነሳሚ ሲታወቀው በድፍረት ሳይታወቀው በስሕተት የሠራውን ገልጦ ሲናገር ካህኑ ቀኖና ይሰጠዋል። የሠራውን ኃጢአት የፈጸመውን በደል ገልጦ ካልተናገረና ከአልተጸጸተ በሽታውን የደበቀ መድኃኒት አይገኝለትም» እንደተባለው ፍጹም ድኅነትን ሊያገኝ አይችልም።

ስለዚህ ከልብ መመለስ ባለፈው ኃጢአት መጸጸትና ይህን ከመሰለው ኃጢአት ለመጠበቅ ቁርጥ አሳብ ማድረግ ንስሐ ይባላል።

ካህኑ ንስሐውን ተመልክቶ በሰፊ አድ በስ ቂለ ከዕይንት በአንቃዕድዎ ሕሊና የንስሐ ጸሎት ኑዛዜ ከአደረገለት በኋላ ተነሳሚውን ፍትሐት ሰጥቶ (እግዚአብሔር ይፍታህ ብሎ) ያሰናብተዋል።

በዚህ ጊዜ ተነሳሚው ስርየተ ኃጢአት ያገኛል፤ እግዚአብሔር ሰውን ከመውደቅ የተነሣ አንዱ እንኳ እንዳይጠፋ የበደለውን ሁሉ ይቅር ለማለት ታላቁን የምሕረት በር ንስሐን ከፈተ ይህም ምሥጢር ያለማቋረጥ እንዲሠራ ሥልጣኑን ለሐዋርያት ሰጠ።

«የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻ እስጥሃለሁ በምድር ያሠርኸው በሰማይ የታሠረ ይሆናል በምድርም የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሆናል» እንዳለ ማቴዎስ ፲፮ . ፲፱ . ፲፰/፲፰።

ካህናት የሕይወት መሰላል ወይም ድልድይ ሆነው የሕዝቡን ንስሐና ልመና ወደ እግዚአብሔር፣ የእግዚአብሔርን ምሕረት ወደ ሕዝቡ የሚያደርሱ

ናቸው ፤ በኃጢአት የሚሰናከል ሁሉ ንስሐ ያስፈልገዋል ንስሐ ዘግጧል እንደ ድንግል፣ ኃጢአት ኛውን እንደ ጻድቅ ያደርገዋል በአንብዐ ንስሐ መታጠብ ፍጹም ንጹሕ ያደርጋል፤ የንስሐ ጥምቀት በፅንባ መታጠብ ነውና ይህም ነቢዩ ዳዊት «ሌሊትን ሁሉ አልጋዩን በፅንባዩ አጥባሉሁ ምንጣረንም በፅንባዩ አርሳላሁ» እንዳለው ነው። (መዝሙር ፮፮)

ሥርዓተ ንስሐ

በንስሐ የሚሰጠው ቀኖና በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን መሠረት ይፈጸማል ተነሳሚው ኃጢአቱን ለመምህረ ገሥሐው ይነግረዋል መምህረ ንስሐው የተነሳሚውን ዐቅም መዝኖ የጸም የጸሎት የስግደት የምጽዋት ቅጣት ይሰጠዋል፤ ለዚህም ጊዜ ይወስንለታል፤ የቀኖናውን ጊዜ ከጨረሰ በኋላ ተነሳሚው ወደ መምህረ ንስሐው ተመልሶ እንደትእዛዙ መፈጸሙን ይነግረዋል ቂሱም ፍትሐት ሰጥቶ (ናዝዞ) ሥጋውን ደሙን አቀብሎ ከምእመናን ጋር እንዲቀላቀል ይፈቅድለታል የንስሐ ሥርዓት ይህ ነው።

የካህናት አመሠራረት

ካህናት የተጀመረ በመጀመሪያው ሰው በአዳም ነው እግዚአብሔር አምላክ አዳምን ፈጥሮ በልጅነት አክብሮ ነቢይ ካህን አድርጎ ስለሾመው በእራት፣ በወንጌል ሥርዓት እስኪወሰን ድረስ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ የነበሩ አበው በበረከተ አበው

ከእግዚአብሔር እየተሾሙ ትንቢትን፣ ክህነትን ክቅዱስ መንፈሱ እየተቀበሉ (እየተሾሙ)፣ በነቢይነታቸው ያለፈውን የሚመጣውን ሲገልጹ ሲያስተምሩ፣ በክህነታቸው መሥዋዕት ሲያቀርቡ፣ በጸሎታቸው አምላካቸውን ሲጠሩና ቃል በቃል ሲነጋገሩ ኖረዋል

አዳም ከገነት በወጣ በግግሥቱ በሠራው ኃጢአት ተጸጽቶ እያዘነና እያሰቀሰ ቸርነት ምሕረት የባሕርይ ከሆነው አምላክ ምሕረት ለመጠየቅ የመግዛ መሥዋዕት አቀረበ ።

«ወወጠነ አዳም ምስለ ትንሣኤ ፀሐይ በክርቤ ወሚግ ወሰሊክ» (ኩፋሌ ፮.፩—፮)

ምሥጢረ ክህነት

ምሥጢረ ክህነት ከፍ ያለ ምሥጢር ነው የማሠር የመፍታት ሥልጣን ያለው ሌሎችንም የቤተ ክርስቲያን ምሥጢራት ለመቀደስ ለማክበር ለመፈጸም ችሎታ ያለው ክርስቶስ የመሠረተው የሠራው ከእርሱም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያለማቋረጥ የሚሰጥ ጸጋ ነው፤ ይህንንም ሥልጣን ክርስቶስ ለሐዋርያት በገፍሐት በአንብሮተ እድ ሰጥቶዋቸዋል፤ የሐንሰ ፳. ፳፩ና ፳፫፤ ሉቃስ ፳፬. ፵፫ ሐዋርያትም ለተከታዮቻቸው በአንብሮተ እድ እያስተላለፉ እስከ ዛሬ ድርሰዋል ።

ማስረጃ የሐዋርያት ሥራ ፮.፫—፮ ፣ ፲፬. ፳፫ ፩. ጢሞቴዎስ ፬. ፲፬. ፲፪ኛ ጢሞቴዎስ ፩. ፮. ፣ ቲቶ ፩. ፮ እስከ ምጽአትም እንዲሁ ያለማቋረጥ እንደሚ

ሰጥ የተረጋገጠ ነው፤ ለምሥጢረ ክህነት የሚታይ አገልግሎት የማይታይ ሀብት አለው፤ የሚታየው አገልግሎት ጳጳሱ በአንብሮተ እድ ሲሾም የተለየ ጸሎት ሲጻልይ ክህነት የሚቀበለውም በሰቂላ ሕሊና በሰፊሐ እድ በአንቃዕድዎ አዕይንት በአድንኖ በተመስጦ ሲጻልይ ይታያል፤ ይህ የሚታይ አገልግሎት ይባላል፤ ሆኖም ሥልጣን ክህነት ጸጋ ሀብት የማሠር የመፍታት የማንጸትና የማጽናት የማዳን ሥልጣን ሲሰጥ አይታይም፤ ይህ የማይታይ ሀብት ይባላል ፤ ክህነት ለሁሉ አይሰጥም በምእመናን ለተመረጡ ሰዎች ብቻ ነው፤ ሢመተ ክህነት አይደገምም በየደረጃው አንድ ጊዜ ብቻ ነው ሹመቱ የሚሰጠው ከፈረሰይቀራል፤ አይታደስም አይጠገንም።

የክህነት ተግባር

እግዚአብሔርንና ሰውን ማገልገል ነው እግዚአብሔርን ማገልገል ማለት ከሆናት መላእክትን መስለው በመዓልትና በሌሊትም ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት ምስጋና ነው፤ ሰውን ማገልገል ማለትም ማጥመቅ ማቀራረብ መባረክ መናዘዝ በሞት ለሚለዩ ጸሎተ ፍትሐት ማድረግ በጠቅላላ በትምህርት በትሩፋት ክርስቶስን መስሎ አብነት ሆኖ መገኘት ነው፤ ማቴዎስ ፲፫. ፩—፲፬ ፣ የሐ. ሥራ ፮. ፬ ።

ሢመተ ክህነት

ሢመተ ክህነት ፫ ደረጃ አለው ይኸውም ዲቄና ቅስና ኤዲስ ቆጶስነት ነው፤ ከዚህም በላይ ጳጳስ ሊቀ

ጳጳስ ፓትርያርክ አለ ፤ እንደየግዕርጉም ሥርዓተ ሢኦርቶዶክስ አለው ስለዚህም ሥርዓቱ እንዴት እንደሆነ ከአናጉንስጢስ እስከ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት በሕን ቤተ ክርስቲያን የተወሰነው ሥርዓተ ሢኦርቶዶክስ በየደረጃው እንደሚከተለው ተገልጿል ።

፩ኛ. የርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ወይም የሊቀ ጳጳሳት አጸጋጅ ሥርዓት

ሀ. ሊቃነ ጳጳሳት ቤተ ክርስቲያንን ለመጠበቅ ክርስቶስ የሾግቸው የሐዋርያት ተከታዮች ናቸው። (የሐዋርያት ሥራ ፩.፳፰ ።)

ለ. በአንድ ዘመን በአንድ ወምበር ሁለት ስዎች አይሾሙም ።

ሐ. ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ሲሾም ሊቃነ ጳጳሳት ጳጳሳት ኤጲስ ቆጶሳት ይገኛሉ፤ ይህ ሹመት ያለ ኤጲስ ቆጶሳት ጉባኤ አይደረግም ።

ግስረጃ «የሀልጫ ኤጲስ ቆጶሳት በሢኦርቶዶክስ ጳጳሳት እስሙ ኢይትፈጸም ዝንቱ ዘእንበለ በሀላፊ ጉባኤሆሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወሀላፊ ግጥርጳሊስ ዘውሕቱ ጳጳስ» (ፍት.ነገ.አን.፮ ረስጣ ፩።)

፪ኛ. የኤጲስ ቆጶሳት ሢኦርቶዶክስ ክህነት ሥርዓት

ከፍል አንድ

ሀ. ኤጲስ ቆጶስ ናላፎ (ጠባቂ) ነው (ፍትሐ ነፃ ሥት አንቀጽ ፭)

ለ. ኤጲስ ቆጶስነት የሚሾም ነውር የሌለበት በልቡናው ከሐኪት የነቃ የሚያረጋጋ እንግዳ መተበልን የሚወድ የተማረ አብዝቶ የግይ ጠጣ ፈጥኖ የግይግታ ብልህና ዐዋቂነው፤ «ወነዋ ይደሉ ከመ ይኩን ኤጲስ ቆጶስ ዘኢ ተረከበ ውስጥ ነውር ወዘአውሰበ አሐተ ብእሲተ ዘንቁሕ በሕሊናሁ ውሕቱ ጠቢብ ወመናዝዝ ወመፍቀሪ ነገድ መምህር ዘኢያበ ዝኅ ስትየ ወይን ወዘኢያፈጥን እደሁ ለዘበጥ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ፩ ጢዋ ፫ ፩-፮)

ሐ. ኤጲስ ቆጶስ በጠባዩ ትሑት የግይጣላ ትዕ ግሥተኛ ሰውን የሚያስታርቅ ገንዘብ የግይ ወድ ለሰው የሚያዘንና የሚራራ ቤተ ሰበን ሠርቶ ቀጥቶ የሚያናር ልጆችን ሠርቶ ቀጥቶ የሚያሳድግ መከር አስተምር በንጽሕና እን ዲናሩ የሚያደርጋቸው ሰካራምና ቁጡ ያል ሆነ ከቂም ከበቀል ከዓመፅ የተለየ ሐዲስ አግኒ ያልሆነ እንዲሆን ታዘዋል ፩ ጢዋቱ ዎስ ፫. ፫-፯

መ. ኤጲስ ቆጶስ ዕድሜው ከፃዓመት በታች የሆነ እንዳይሾም ተከልክሎዋል ። «ወዘኢኮነ ሕይወቱ ሕጹጹ እም ዓ ዓመት» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ድስቅ ፬ ።)

ሠ. ኤጲስ ቆጶስ በትምህርቱ ብሉይ ሐዲስ የተማረ ነገር ዐዋቂ እንዲሆን ታዘዋል ።

ረ. ኤጲስ ቆጶስ የሚሆነው ምንነቱና ያለው ነው (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ።)

- ሰ. ኤጲስቆጶስን የሚመርጡት ህፃናት የሆናቸው ናቸው (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ጠስ ፳፰ =)
  - ቀ. ኤጲስቆጶስ የሚሾመው በሚሾምበት ሀገር ምእመናን ምርጫና በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ ፈቃድ ነው (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭) «ለይሠ የም ኤጲስቆጶስ በገርየተ ኩሎሙ ሕዝብ ዚአሁ በሥምረተ መንፈስ ቅዱስ» (ፍትሐ ነገሥት ፭ ድስቅ ፴፮ =)
  - «እመቤታችሁ ዘአምጽአዎ ከመ ይሠየም ኤጲስቆጶስ ወይኩን ዝንቱ በሥምረተ ሰብአ ብሔሩ ኩሎሙ ወይኩን ዝንቱ ጳጳስ አው ሊቀ ጳጳሳት ዘይሠየም - - -» (ፍትሐ ነገሥት ፭ ረስጣ፪ =)
  - በ. ካህናቱና ሕዝቡ እንዲሾምላቸው ኤጲስቆጶስ የሚሆነውን ቆሞስ መርጠው ሲያቀርቡ ስለ ደግነቱና ትሩፋቱ ስለ ንጽሕናውና ከነውር የራቀ ስለመሆኑ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ ፫ ጊዜ እየመላለሰ ማረጋገጫ ይጠይቃቸዋል፤ ሕዝቡም አረጋግጠው የሚገባው ነው ብለው ፫ ጊዜ መልስ ይሰጣሉ፤ በ፫ኛው ሕዝቡ መልስ ሲሰጡ እጃቸውን አንሥተው ይገባዋል እያሉ ያዉ በጭባሉ (ፍት . ነገ . አንቀጽ ፭ ረስጣብ ፶፪=)
  - ተ. በሹመቱ ጊዜ ፫ ወይም ፪ ኤጲስቆጶሳት ከርእሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ ጋር አብረው ይሾማሉ አንብሮተ እድ ያደርጋሉ =
- «ወየሐልዉ ለሚመተ ኢጲስቆጶሳት ክልኤቱ አው ሠለስቱ እስመ ዝንቱ ወኣቱ ዘይዌስክ

- ጥገሰ» ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ረስጣ ፪ = «ወየሐልዉ ከመ ይሚም ክልኤቱ ኤጲስቆጶሳት አው ሠለስቱ» ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ረስጣ፫ ፩ =
  - ገ. ደግነቱ ያልታወቀ በራሱ ፈቃድ ዐባለ ዘሩን የሰለበ ቀድሞ ሳያምን ኑሮ ጳሳ የተጠመቀ ኃጢአተኛ ሁኖ ኖሮ በኋላ ንስሐ የገባ ኤጲስቆጶስነት አይሾምም ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ረስጣ፫ ፪ =
  - ኘ. ምንም ቢሆን ኤጲስቆጶስ በአንድ ኤጲስቆጶስ አይሾምም፤ ማስረጃ «ወኢይደሉ ከመ ይሠየም ለክሙ እም አሐዱ ኤጲስቆጶስ እስመ ስምዓ ክልኤቱ አው ሠለስቱ ይክውን ቀዋሚ - - - ለእመ ኮነ ወኣቱ ኤጲስቆጶስ አሐዱ ዘአንበረ እዴሁ ላዕሌሁ ይትፈለጥ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ረስጣ ፶፰ ድስቅ ፴፬) =
  - አ. አንድ ዓይናና አንካሳ ኤጲስቆጶስነት ከመ ሾም አይከለከልም፤ ይኸውም አንካሳው ዞሮ የሚያጥን ዐውድ የማይጥል ፣ አንድ ዓይናው ቀለም የማይጥል ፍታቱ የሚያደላድል ከሆነ ነው =
- ማስረጃ፤ «ወኢይትከላዕ ከመ ይኩን ኤጲስቆጶስ ነጻር ወኢሐንካስ ለእመ ኮነ ይሚኒ ለዝግብር» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፭ ረስጣ፫ ፪፪)

- ከ. ኤጲስ ቆዳስ የሚሾመው እሑድ ነው ተጀሚውን በሚገባው ወምበር ያስተምጡታል ። ግስረጃ « ወይሆኖም ኤጲስ ቆዳስ በዕለተ እሑድ»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ድስት ፴፯) ።
- ፊ. ኤጲስ ቆዳስ ሲሾም ካህናቱም ሕዝቡም በሙሉ ተገኝተው እየመሰከሩለት ነው የሚሾመው ። ግስረጃ «ወዘሉሙ ሰበእ ይንበሩ በእንተ ተሠ ይሞቱ ሕዝብኒ ወካህናት እንዘ ሰምዐ ይከውኑ ሉቱ»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ።)
- ፊ. በአንብሮተ እድ ኤጲስ ቆዳሱን ሲሾሙ የተሰበሰቡ ኤጲስ ቆዳሳት እጃቸውን ይታጠባሉ ከታጠቡ በኋላ በአንብሮተ እድ ይሾሙታል ፤ ግስረጃ «ወኤጲስ ቆዳሳትኒ እለ መጽኡ ከመ ያንብሩ እደዊሆሙ ዲቤሁ ይትሐጸቡ እደዊሆሙ ወእምዝ ይሢምዎ»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮) ።
- ዘ. ኤጲስ ቆዳሳት በአንብሮተ እድ ሲሾሙት ሕዝቡ በፍርሃት ጸጥ ብለው ቆመው እጃቸውን ያነሳሉ ።
ግስረጃ
«ወሕዝብ ተዊሞሙ በአርምሞ ወበፍርሃት ያን ሥኡ እደዊሆሙ ወያንብሩ ኤጲስ ቆዳሳት እደዊሆሙ ዲቤሁ»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮) ።
- የ. ኤጲስ ቆዳሳት በአንብሮተ እድ ሲሾሙ «ንሕነ ናነብር እደዊነ ዲበ ዝንቱ ገብር ኅሩይ ዘእግ ቢከብሔር በሰመ ከብ ወወልድ ወመንፈስ

- ቅዱስ» እያሉ የቡራኬ ቃላት እየተናገሩ ነው ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)
- ደ. ኤጲስ ቆዳሳቱ የአንብሮተ እዳን ጸሎተ ቡራኬ ከፈጸሙ በኋላ ስተጀሚው መስቀል ይሰጡታል ፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)
- ገ. ኤጲስ ቆዳሳቱ በአንብሮተ እድ በሚሾሙበት ጊዜ በመጀመሪያ የተሾመው ኤጲስ ቆዳስ ከአለ ክርእስ ሊቃነ ጳጳሳቱ ቀጥሎ በቅድሚያ አንብሮተ እድ ያደርጋል ። (እጁን በራሱ ላይ ይጭናል) ።
ግስረጃ «ወእምድኅረ ዝንቱ ያንብር ኤጲስ ቆዳስ ቀዳማዊ እምጌሆሙ እዴሁ ዲቤሁ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)
- ጠ. ከዚህ በኋላ ጸሎተ ሢሙቱን ርእስ ሊቃነ ጳጳሳቱ ይጻፈያል ፤ ሕዝቡ «አሚን» ይላሉ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)
- ፈ. ኤጲስ ቆዳሱ በተሾመ ጊዜ ሦስት ቀን በዓል ይከበራል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)
- ገ. ኤጲስ ቆዳስ ከተሾመ በኋላ ሦስት ሰባኤ ይጸማል። የተሾመበት ወቅቱ በዓለ ሃምሳ ከሆነ በዚያ ጊዜ መጸም ስለማይቻል አሳልፎ በዚያው ዓመት በየሰባኤው ፫፣፫ ቀን ጸም ይጨርሳል ፤ ግስረጃ « ወእምከመ ተሠይመ ኤጲስ ቆዳስ ይንበር ሠለስተ ሰባኤያተ በጸም ዝንቱ ለእመ ኢኮነ በመዋዕለ ሃምሳ» (ድስቅ ፳፫) ፤

- - - «ወእምዝኒ ይፈጽም ይእተ ዓመተ በበሠለስቱ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)

ሀ. ምክንያት ከአልከለከለው በስተቀር ዕለት ዕለት ሥጋውን ደሙን ይቀበል ዘንድ መትጋት አለበት ይህም በመላ ዘመኑ ጤነኛ ሁኖ ለመኖር እንዲረዳው ነው ።

ማስረጃ «ወይጽሐቅ ከመ ይትመጦ በኩሉ ዕለት ምሥጢራተ ለእመ ኢክልኦ ምክንያት ከመ ይሕየው ባቲ በኩሉ ዘመን» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ሥርዓተ ፮ ።)

ለ. በማስተማር ጊዜ ንቁሕ ትጉሕ ዘወትር የሚያስተምር መጻሕፍትን የሚያነብብ ወንጌልን አሪትን ነቢያትን መጻሕፍተ ሊቃውንትን ምዕራፉን ቊጥሩን አንቀጹን እየለየ የሚተረጉም እንዲሆን ታዘዋል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)

ሐ. ኤጲስ ቆጶስ በሃይማኖት ወደ ማይመስሉ ወደ አሕዛብ በዓል እንዳይሔድና እንዳያከብር ተከልክሎዋል ማስረጃ «ወኢይሑር ኅብ በዓላተ አሕዛብ» (ፍትሐ ነገሥት ፮ ።)

መ. ኤጲስ ቆጶስ ሕዝቡን በምሳሌነቱ ለማስተማር ማንንም የሚወድ የሁሉ ወዳጅ ቂም በቀል የማይዝ ኅዳጌ በቀል ልብ ሰፊ ነገር አላፊ መሆን አለበት ከማንኛውም መንፈሳዊ ሥራ ከአልሆነው የሰይጣን ሥራ ከሆነው ነገር ሁሉ መጠበቅ እንዳለበት ታዘዋል ። ነቢዩ ሆሤዕ «መምህሩ ደግ ከሆነ ሕዝቡም እንደሉ

ደጋግ ይሆናሉ» ብሎ እንደተናገረ ኤጲስ ቆጶሱ ደግ ከሆነ ብዙ ሰዎችን ወደርሱ መላብ ስለሚችል ነው ።

«ወይኩን ፍቁረ ለኩሉ ወለኩሉ ግብር ሠናይ ዘሀሎ ላዕሰ ሰብእ ለይርባሕ ለነፍሱ እስመ ኖላዊ ለእመ ርኅቀ እምዓመፃ ይስሕቦሙ ለኦርዳኢሁ በከመ ይቤ ሆሤዕ ነቢይ እስመ በከመ ይከውን ካህን ከግሁ ካዕብ ሕዝብኒ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ድስቅ አንቀጽ ፰ ሆሤ ፬፣ ፱ ።)

ሠ. ኤጲስ ቆጶስ ከተሾመ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ዘወትር ያገለግላል በመዓልትም በሌሊትም ስለራሱና ስለ ሕዝቡ ስለሀገሩና ስለዓለሙ ሁሉ ይጸልይ ዘንድ ታዘዋል ። በቤተ ክርስቲያን ብቻውን ይኖራል ማለት ቤቱን ከቤተ ክርስቲያን አጠገብ ያደርጋል ፤ ከአስፈላጊው በጸሎተ ማኅበር የሚረዱትን አንድ ሰው ሁለት ሰው በቤቱ ለማኖር ይችላል ።

«ወለእመ ኮነ ሎቱ ዘያሠምሮ ለነቢር ምስሌሁ እመ አኮ አሐዱ አው ክልኤቱ ወውእቶሙ አሐቲ ነፍስ ምስሌሁ ይግበር በዘይትራድዕዎ በእንተ ዘይደሉ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ) ፮ ።

ረ. ኤጲስ ቆጶስ ቀሳውስትን ይባርካል ፤ እሱ ግን በቀሳውስት አይባረክም ።

ማስረጃ «ኤጲስ ቆጶስ ይባርክ ወኢይባርኩ ከያሁ» (ፍትሐ ነገሥት ፮ ረስጠ ፳፩ ።)

ሰ. ኤጲስ ቆጶስ ከቀሳውስት እስከ ዐጻጭ ናጎት ያለውን ሹመት ይሾማል፤ ነገር ግን ሳይመረምር ሳይፈትን ማንንም ክህነት እንዳይሾም ተከልክሎዋል ።

ማስረጃ «ወኢታፍጥን አንብሮ እዴክ ሳዕለ አሐዱሂ ወኢትሳተፍ በዝንቱ ኃጢአት ካዕበ» (፩ ጢሞ ፮፡ ፳፪ ፤ ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፬ ።)

ቀ. ከኤጲስ ቆጶሱ በስተቀር መሻር የሚገባውን ካህን ይሽራል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፬ ።)

በ. እግዚአብሔር እንደ ሾመው ናላዊነት በራሱ ብቻ ሳይሆን በሕዝቡም ኃጢአት ስለሚጠየቅ ተግባሩ ማስተማርና ሕዝቡን ከኃጢአት መጠበቅ እንዳለበት ታዘዋል ።

ማስረጃ «አንተሰ ጸርክ ጸረ ክቡደ፣ ጽሑፍ ከመ እግዚአብሔር ይቤሎ ለሙሴ እንተ ወእሮን ትጸው ፍ አበሳሆሙ ለሕዝብ - - - - - ወሰበ መጽእ ኅቤክ ዘሀለዎ ቦቱ ዓቢይ አበሳ ኢትት ሐየይ ኪያሁ ይቤ ሕዝቅኤል በአንተ ኤጲስ ቆጶስ ዘይትሐየይ እንበይነ ሕዝቡ አሌ ሎሙ ለኖሎተ እሥራኤል እስ ኃደጉ አባግሲሆሙ ዘይ ርዕዩ ሰአሐዱ አኮኑ አንትሙ ናሎት ዘት ርዕዩ አባግዐ ወአንትሙ ለሀሊብ ትስትይዎ ወለጸምር ዘትሰብስዎ ወሎመግዝዕኒ ስቡሕ

ዘትጠብሕዎ ወአባግዕየሰ ኢትርዕዩ - - - ሕዝቅኤል» ፴፬ ። ፩-፲፱ ። (አሪት . . . ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ።)

ተ. ኤጲስ ቆጶስ ስሙ በጸሎት ላይ ይጠራል በቅዳሴም ይጠራል፤ (ፍትሐ ነገሥት ፮ ክፍል ፬ ።)

ኃ. ኤጲስ ቆጶስ ሥጋውን ደሙን ከኤጲስ ቆጶሳት እንጂ ከቀሳውስት አይቀበልም፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፬ ።)

ጎ. ከካህናት መካከል እኔ በላይ ልቁም ልቀመጥ በማለት ጠብ ክርክር እንዳይሆን ካህናትም በመዓርግ ከሕዝቡ ጋር አንድ እንዳይሆኑ ሊቃነ ካህናት ከተራ ካህናት ጋር እኩል እንዳይሆኑ የካህናቱን ማዕርግና መቋሚያቸውን ማወቅና ጽፎ መያዝ እንደሚገባቸው ታዘዋል። «ወይደልዎ ከመ ይጽሐፍ ወያእምር ነሎ ማዕርግ ታት ካህናት ወሥርዓታቲሆሙ ከመ ኢይኩን ማዕከሌሆሙ ጋዕዝ በዝንቱ ግብር ወከመ ኢይደ መሩ ሰብእ ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት ምስሉ ሕዝባውያን በመዓርግ ወከመ ኢይኩኑ ምስሉ ሊቃነ ካህናት በአምሳሊሆሙ» (የኒቅያ ሲኖዶስ አንቀጽ ፳፯ ።)

አ. ኤጲስ ቆጶስ የተሾመበትን መንበርና ሀገር ትቶ በሌላ ሀገር እንዲቀመጥ አልተፈቀደም ። ማስረጃ «ወኢይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ ይኅ ድግ መንበር ወይሑር ኅበ ካልዕ ሀገር» (፪ኛ ቀሌምንጦስ አንቀጽ ፲፩ ።)

ከ. ኤጲስ ቆጶስ የተሾመበትን ሀገር ለቆ ወደ ሌላ ሀገር መዛወር እንደ ሌለበት ባል ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ማግባት የማይገባውን ያህል አይገባውም ተብሎ ታዘዋል ። ነገር ግን ምክንያት ከተገኘበት ሊዛወር ይችላል ጥፋት ከሌለበት የሚዛወረው በዕድገት ነው ።

ማስረጃ «ወኢይሑር ኤጲስ ቆጶስ ኅበ ካልዕ ሀገር እምነ ሀገሩ ዘኮነ ላዕሌሁ ወተሠይመ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ረሓብ ብሔር ወናዕሰ ዚእሃ ወውጎደተ ሰብእ ወበረከታቲሃ ወዝን ቱሰ ይትሜሰል አምሳለ እለ አውሰቡ ብእሲተ እምነ ሕዝባውያን ለእመ ተአቅፈ ብእሲ በብ እሲቱ ዘእንበለ በምክንያተ ዝሙት ለእመ ፈቀደ ወልጦታ በዘትሄኒ እምነሃ ውእቱ መዓ ብስ ፈድፋደ ወከማሁ ኤጲስ ቆጶስኒ ወካህ ናት አምሳለ እለ የሐሥሁ ፈድፋደ ዘይኔይስ እምሀገሮሙ» (ጉባኤ ኒቅያ ፸፯)

ወ. ኤጲስ ቆጶስ ቢያጠፋ ባላመኑ ሰዎች ምስክርነት ወይም የአንድ ኤጲስ ቆጶስ ምስክርነት አይሰማበትም ፣ ማስረጃ «ኢይትወከፋ ስምዐ ሐራጥቃ ዘውእቶሙ ዓላውያን ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ» (፫ኛ/ ቀሌምጦስ አንቀጽ ፸ ።) «ወኢይትወከፍ ላዕሌሁ ስምዐ አሐዱ ኤጲስ ቆጶስ» ፪ኛ ቀሌምንጦስ ፲፪»

ክፍል ሁለት

ሁለተኛው ክፍል የኤጲስ ቆጶሳት ጉባኤ ሥነ ሥርዓት ነው

ሀ. ኤጲስ ቆጶሳት በዓመት ሁለት ጊዜ ይሰበሰባሉ ማስረጃ «ወይኩን ጉባኤ ኤጲስ ቆጶሳት ክል ኤተ ጊዜ በበዓመት» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፮ ረስጦብ ፳፯ ረስጦጅ ፳፰ ጸክ፳፰)

ለ. የመጀመሪያው ጉባኤ በበዓለ ፶ በ፬ኛው ሰባኤ በአራተኛው ቀን ይደረጋል፤ ይኸውም ርክበ ካህናት በሚውልበት ቀን ማለት ነው ፤ ሁለተኛው ጉባኤ ጥቅምት በባተ በ፲፪ኛው ቀን ይደረጋል፤ ይህም ዕለት ዕለተ ዕረፍቱ ለማ ቴዎስ ወንጌላዊ ነው ።

ማስረጃ «ወጊዜ ቀዳሚት ጉባኤ በራብዕ ሰባኤ እምሃምሳ ወዳግሚትኒ አመ ፲ ወ፪ ለጥቅምት» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፮) «ይት ጋብኡ ኤጲስ ቆጶሳት ዘኩሉ መካናት ኅበ ጳጳሶሙ አው ኅበ ሊቃነ ጳጳሳቲሆሙ ክልኤተ ጊዜ በኩሉ ዓመታት» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ኒቅያ ፱ ፤ ፵፮።)

ሐ. በጉባኤው መካከል አንድ መንበር ተደርጎ በላዩ ላይ ወንጌል ይቀመጣል፤ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ በሬት ለሬት ይቀመጣሉ፤ በር ይዘጋና ኤጲስ ቆጶሳት ተነሥተው የማኅበር ጸሎት ያደርጋሉ፤ ጸሎቱ ሲያልቅ ይቀመጣሉ ከዚያ በኋላ ስለ ሃይማኖት መጽናት ስለበጎ ምግባር

መስፋፋት ስለ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን መቃናት በጠቅላላው ስለመንፈሳዊ ሕግና ፍትሕ ተነጋግረው ውሳኔ ይሰጣሉ ።

ማስረጃ «ወያንብሩ ማዕከለ ምርፋቆሙ አሐዶ መንበረ ወያንብርዎ ዲቤሁ ለወንጌል ቅዱስ ወይንበር ሊቀ ጳጳሳት በቅድሚያው ወይዕጽዉ አናቅጸ ወይትነሥኡ ኅቡረ ወይጸልዩ ወይግብኡ ኅበ ምርፋቆሙ ወይኅትቱ በእንተ ግብር ዘተጋብኡ በእንቲአሁ በኅቡዕ» (ፍትሕ ነገሥት አንቀጽ ፭ ክፍል ፭ ።)

፫ የቅስና ሢመት ሥርዓት

፩. ለቅስና ሹመት የሚያበቁ ሁኔታዎች

ሀ. ለቅስና የሚመረጥ ዲያቆን ነውርና ነቀፋ የሌለበት አንዲት ድንግል ሴት ያገባ ደጎች ልጆች ያሉት ቂመኛያልሆነ አብዝቶ የማይጠጣ እጁን ለመማታት አንደበቱን ለመገዘት የማያፈጥን ገንዘብ የማይወድ እንግዳ መቀበልን የሚወድ በጎ ሥራን የሚያፈቅር ከኃጢአት የነጻ ደግና ችር የሆነ ሰውነቱን ከፍትወት የገታ ወንጌልን በማስተማር ምእመናንን የሚረዳ እውነተኛ ትምህርት በማስተማር ሰውን ማጽናናት የሚቻለው ክደው ሊያስክዱ የሚተናኮሉትን የሚከራከራቸው መሆን እንደ አለበት ተሠርቷል ።

ማስረጃ (ፍትሕ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፩ ዘሌ.፳፩.፮-፲፮)

ለ. ሽ ዓመት ያልሞላው ቅስና እንዳይሾም ተከልክሎዋል ።

ማስረጃ «አይሠየም ቀሲስ ዘእንበለ በሽዓመት» (ፍትሕ ነገሥት ፮ ቀጠግ ፲፩)

ሐ. ብሉያትን ሐዲሳትን ያልተማረ ይልቁንም አራቱን ወንጌል ያላወቀ ቅስና እንዳይሾም ተከልክሏል ።

ማስረጃ «ወኢይኩን አሐዱሂ ቀሲስ ዘኢየአ ምር ነገረ መጻሕፍት አምላካውያት ሠናያት» (ፍትሕ ነገሥት አንቀጽ ፮ በስ ፱፱)

መ. ለቅስና መብቃቱ ያልተመሰከረለት ቅስና አይሾምም ።

ማስረጃ «ወኢይኩን አሐዱሂ ቀሲስ ዘኢተ ንዕደ በስምዐ ሃምስቱ ዕደው» (ፍትሕ ነገሥት ፮ በስ. ፵፯ ።)

፪ ሢመተ ቅስና

ሀ. ኤጲስ ቆጶስ ቄሱን በአንብሮተ እድ ይሾመዋል ቀላውስት ቆመው ይዳሰሱታል ይጸልዩለታል ቄስ ዲያቆን ንፍቅ ዲያቆንና ከዚያ በታች ያሉት የሚሾሙት በኤጲስ ቆጶስ ብቻ ነው ኤጲስ ቆጶሱ እነዚህን ሲሾም የማዕርጋቸውንና የሥርዓተ ክህነታቸውን ደረጃ ጠብቆ በሐዝብ ፊት ጸሎተ ሢመቱን አድርሶ ይሾማቸዋል ።

ማስረጃ «ወለእመ ፈቀደ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ደሢም ቀሲስ ያንብር እዴሁ ላዕለ ርእሱ ወቀ ሳውስትኒ ዙሎሙ ደግሥሥዎ ቀዋምሙ ወይጸልዩ ላዕሌሁ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፪ ረስጠ ጳጳሳዊ ።)

ኤጲስ ቆጶስ ሳይፈቅድ ቄስና ዲያቆን አይሾሙም፤ ማስረጃ «ወኢይሠየም ቀሲስ አው ዲያቆን ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ዘው እቶሙ ታጎተ ሥልጣኑ ወይሢም ኤጲስ ቆጶስ ባሕቲቱ እስመ ሣልሳይ መዓርገሁ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮)

ክፍል ፪. በስ ፲ ረስጠ ፪ ።

፫. የቀሳውስት ተግባርና ሥልጣን

ሀ. ቄስ መምህር ነው መምህርም እንደመሆኑ የቀናች ሃይማኖትን ያስተምራል ።

ማስረጃ «አሰመ ቀሲስ በአምሳለ መምህር ወይኩኑ ቀሳውስት በጎቤክሙ መምህራን ለአ እምሮተ እግዚአብሔር» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ድስቅ ፳፮)

ለ. ቄስ ሥራው ማስተማር ማጥመቅ፣ ቀድሶ ማቀራረብ፣ መባረክ፣ ማሠርና መፍታት ማናዘዝ ነው ።

ማስረጃ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፫.)

ሐ. ቄሱ በአንብሮተ እድ ሕዝቡን ይባርካል ማስረጃ «ወይባርክ ወኢይተባረክ እምክውኑቱ ይንዕስ» ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ረስጣ ፻፵)

መ. (ቄስ ሥልጣን ከሀኑት አይሾምም አይሾርም (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፫.)

፬ ትእዛዝ ቀሳውስት

ሀ. ቄስ ምእመናንን መጠበቅና ሲታመሙ መጠየቅ በትምህርት ማጽናት እንደሚገባው ታዙዋል እውነተኛ ፍርድም መፍረድ ይገባዋል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፱)

ለ. በመሠዊያው ቀኝ የሚቆሙ ቀሳውስት ከሠናቱን ያስተናብራሉ፤ ሥጋ ወደሙ የሚቀበሉትን በየተራቸው እንዲቀበሉ ይቁጣጠራሉ፤ በግራ የሚቆሙ ቀሳውስት ሕዝቡን ያስተናብራሉ ።

ማስረጃ «ወቀሳውስት እለ ውስተ የማን ያስተሐምሙ ለረድኤት በውስተ ምሥዋዕ ከመ ያክብርዎ ለዘይደልዎ ክብር ወይመንንዎ ለዘይደልዎ ምናኔ ወቀሳውስትስ እለ ውስተ ጸጋም ያስተሐምሙ በእንተ ጉባኤ ከሙ ይኩኑ ገዳዳዩ» (ፍትሐ ነገሥት ፮ ክፍል ፱)

ሐ. ቀሳውስት ሐዋርያት ከሠሩት ሥርዓት ውጭ ትእዛዝ በማክበድ ሕዝቡን እንዳያስጨንቁ ታዙዋል ።

ማስረጃ «ወኢይወስክ አሐዱ እምቀሳውስት ምን ተኒ ክበደ ላዕለ ሕዝብ ውፁኦ እምቀኖና አበ ዊነ ሐዋርያት» (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ በሰ.፶፩ ።)

መ. ቄስ ታሞ በሚመረመርበት በሚታከምበት ጊዜ ከአልሆነ በስተቀር በማንም ፊት ፈጽሞ ዕርቃትን ሊጥልና ሊጋለጥ አይገባውም ። ማስረጃ ወኢይትአረቅ ቀሲስ ግሙራ ቅድመ መኑሂ እምሰብእ ዘእንበለ በጊዜ ዐጸባ (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ክፍል ፪.በስ ፶፫ ።)

ሠ. ቀሳውስት ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ በየዓመቱ ፫ ጊዜ እንዲሰበሰቡ ታዘዋል ። ማስረጃ «ወይትጋብኡ ቀሳውስት ኅበ ኤጲስ ቆጶሳቲሆሙ ሠለስተ ጊዜያተ በበዓመት (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ክፍል ፪.ኒቅያ ፶፱) ።)

ረ. ካህናት የራስ ጠጉራቸውን ማሳደግና ማጎ ፈር አይገባቸውም ።

ክፍል አምስት

ቀሳውስት ከሹመት የሚሻሩበት ሥርዓት

ሀ. በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ሊጠብቀው የታዘ ዘውን የማይጠብቅ፣ እንዳይሠራው የተከለከለውን የሚሠራ፣ በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ሕዝቡን የማያስተምርና የማይመራ ቄስ ሲኖር ከከህነቱ ይሻራል ። (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ክፍል ፩ ።)

ለ. ቄስም ሆነ ዲያቆን ከሹመቱ በኃጢአት ከተ ሻረ በኋላ ደፍሮ ለአገልግሎት ቢገባ ከቤተ ክርስቲያን ተወግዞ ከምእመናን ይለያል እያ ወቀ በዚህ ድፍረቱ የተባበሩት ሁሉ ከምእመ ናን ይለያሉ ።

ማስረጃ ፤ (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ረስጠብ ፲፱ ጸክ ፬ ።)

ሐ. ቄስ ወይም ዲያቆን በሀገሩ የተሾመውን ኤጲስ ቆጶስን ገቆ አቃሎ ለብቻው ቤተ ክርስቲያን ከሠራ ኤጲስ ቆጶሱ እስከ ፫ ጊዜ ጠርቶት ከአል መጣ እሱና እሱን የመሰሉት ከሹመታቸው ይሻ ራሱ ፤ (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ረስጠብ ፳፪ ።)

መ. ቄሱ ያለበትን ቤተ ክርስቲያን ትቶ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ከሔደ እንዲመለስ ተነግሮት ኮአልተመለሰ ከሹመቱ ይሻራል (ፍትሐ ነገ ሥት አግቀጽ ፮ ረስጣ ፲፬ - ኒቅያ ፲፬)

ሠ. ቄስ በቁጣ ወይም በማናቸውም ምክንያት ምእመናንን ሥጋ ወደሙ ከከለከለ ከሹመቱ ይሻራል ። (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ክፍል ፩ ኒቅያ ፳፮ ።)

ረ. ቀሳውስት ዲያቆናት በሥጋዊ ነገር ዋስተያዥ ምስክር አይሆኑም ይህን ያደረገ ከሹመቱ ይሻ ራል (ፍትሐ ነገሥት አግቀጽ ፮ ክፍል ፩ ኒቅያ ፳፰ ።)

፩. የዲያቆናት ሢመት ሥርዓት

ክፍል አንድ

ሀ. ለዲቁና ሹመት የሚያበቁ ሁኔታዎች

ዲያቆናት ጭምቶች ትዕግሥተኞች፡ ግብረ ገብ ነት ያላቸውና የሚታዘዙ፡ ሁለት ቃል የማይናገሩ ማለት አንድ ጊዜ እውነት፡ አንድ ጊዜ ሐሰት የማይናገሩ፡ አብዝተው ወይን የማይጠጡ፡ የማይገባ ትርፍ ገንዘብን መቀበል የማይሹ፡ ገጹሕ በሆነ ልቡና ሃይማኖትን የተረዱ፡ ጋብቻ ያልደገሙ፡ ልጆቻቸውን ቤተሰቦቻቸውን ቀጥተው፡ ሠርተው ያሳደጉ መሆን ይገባቸዋል ፤ በዚህ ሁሉ የተፈተኑና ነውር የሌለባቸው ሁነው ሲገኙ ዲቁና ይሾማሉ (፩ ጢሞ . ፫ ፳. ፲፫) (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ቀዳማዊ ጢት ፩ ።)

ለ. በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን መሠረት ለመግርገር ዲቁና መብቃታቸው ተመስክሮላቸው እንዲሾሙ ታዘዋል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ረስጠ ፲፯ ።)

ሐ. ከዚህ ጋር ለሰው የሚራሩ፡ የሚያዝኑ የማያንጎራጎሩ፡ ከቂም ከበቀል የራቁ ቁጡዎች፡ ብስጩዎች ያልሆኑ፡ የማያዳሉ፡ ለመማርና ለማስተማር የተጉ እንዲሆኑ ታዝዘዋል ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፩ ።)

ክፍል ሁለት

ሢመተ ዲቁና

ሀ. ዲያቆን በአንብሮተ እድ ይሾማል

ማስረጃ «ሶበ ትሠይሞ ለዲያቆን አንብሮ እድክ ላዕሌሁ ወጸለ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ክፍል ፪ ረስጣ ፶፬ ቀጠጣ ፶፬ ።)

ለ. ዲያቆናት ሲሾሙ ቀሳውስትና ዲያቆናት ከኤጲስ ቆጶሱ ጋር ሁነው አብረው ይጸልያሉ አንብሮተ እድ የሚያደርግለት ግን ኤጲስ ቆጶሱ ብቻ ነው ።

ማስረጃ « ወቀሳውስት ሁሉም ወዲያቆናትኒ እንዘ ይቀውሙ ይጸልዩ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፪ ረስጣ ፶፬ ቀጠጣ ፲፬ ።)

ሐ. ዲያቆን ፳፮ ዓመት ሳይሞላው አይሾምም ይላል ይሁን እንጂ ብቁ ሆኖ ከተገኘ ከዚህ ዕድሜ በታች ያለ ቢሆንም ይሾማል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፪ ቀጠጣ ፲፩ ።)

መ. የዲያቆናቱ ቍጥር በቤተ ክርስቲያኑ ሰበካ ስፋትና ጥበት ይወሰናል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ቀጠጣ ፲፬ ኒቅያ ፳፯ ።)

ክፍል ፫

የዲያቆናት ሕይወትና ሥርዓት

ሀ. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶስ፡ እንደ ቄስ ያለ ነውር፡ ያለነቀፋ መኖር አለባቸው ።

ማስረጃ «ወይኩኑ ካዕበ ዲያቆናት ዘእንበለ ነውር በአምሳለ ኤጲስ ቆጶስ ወይኩኑ ፍጹማን በክህነቶሙ ለቤተ ክርስቲያን በዘይክሉ ገቢረ ዘእንበለ ሐፍረት»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፫ ድስቅ ፴፯ =)

- ለ. ዲያቆናት ለቦታው ሁሉ በመዓልትም በሌሊትም በጎ ሥራን የሚሠሩ መሆን ይገባቸዋል = ከኃጢአት ንጹሕ ሁኖ መልካም አገልግሎትን የሚያገለግል ዲያቆን ይረባል ይጠቅማል በጎ ዕድል ፈንታን ያገኛል(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፬ ረስጣ ፲፰ =)
- ሐ. ዲያቆን የእግዚአብሔር አገልጋይ እንደመሆኑ መጠን ለኤጲስ ቆጶስና ለቄሱ ይላካል «ወዲያቆንህ ከመ ዘይትለፀክ ለእግዚአብሔር ይትለፀክ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት በኩሉ ግብር»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ በደስ ፭ =)
- መ. ዲያቆን ሕሙማንን በመግብኘት የችግረኞችን ጉዳይ ወደ ቄሱ ወደ ኤጲስ ቆጶስ በማቅረብ ለችግረኞች ምጽዋት የሚሰጡትን ምእመናንን ሁሉ በማስተባበርና በመላላክ እንዲያገለግል ታዝዞአል፤(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፫ =)
- ሠ. ዲያቆን በጸሎተ ቅዳሴ ጊዜ ሕዝቡን ሥርዓት ይዘው እንዲቆሙና እንዲጸልዩ እንዳያንቀላፋና እንዳይተኙ እንዳይስቁና እንዳይሳለቁ ይቈጣጠራል(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፲፪ ድስቅ ፲፪ =)

- ረ. ሥጋውን ደሙን በማቀበል ጊዜ ሥጋውን ቄሱ ሲያቀብል ደሙን ዲያቆን ለሕዝብ ያቀብላል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፯ ክፍል ፫ ረስጣ ፶፰ =)
  - ሰ. ቆሞሱና ሊቀ ዲያቆናቱ ለኤጲስ ቆጶስ እንደ ሁለት እጆችና እንደ ሁለት ክንፎች ሆነው ሹመት በሚሰጥበት ጊዜ በቀኙና በግራው ይቆማሉ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲሔድ አብረው ይሔዳሉ ወደ ሌላም ቦታ ሲሔድ አይለዩም ሊቀ ዲያቆናት በቀኙ ይቆማል ሌሎች ግን በግራ ይቆማሉ =
- ማስረጃ « ወኮርአቢ ስኒ ይኩን ከመ ክልኤ እደዊሁ ወክልኤ ክነፊሁ ለኤጲስ ቆጶስ ወሰበ የሐውር ገበ ቤተ ክርስቲያን አው ገበ ካልዕ ይደሉ ከመ ይኩን ሊቀ ዲያቆን በየማኑ ወካልዐንሂ በጸጋሙ» (ፍትሐ ነገሥት ፯ ኒቅያ ፳፪)

ክፍል ፬

ዲያቆን ከመዓርጉ የሚሻርበት ምክንያት

ጉቦ ሰጥቶ የተሾመ፡ ወይም በጉልበት አስገድዶ ዶና አስፈራርቶ የተሾመ፡ ወይም በተንኮል የተሾመ፡ ወይም ሁለት ጊዜ የተሾመ፡ ሁለት ቤት ያገባ፡ በተሾመ ጊዜ ከሴት ርቄ ንጽሕ ጠብቄ እኖራለሁ

ብሎ ተሥሎ ከተሾመ በኋላ ስዕሉን አፍርሶ ሚስት ያገባ። ዘወትር የሚሰክር፣ በክፉ ሥራ ጸንቶ የሚኖር፣ በሐሰት የሚመሰክር፣ አራጣ የሚቀበል፣ ባልንጀራውን የሚያማ፣ በሰው የሚታበይ፣ ኃይልን የሚያሳይ፣ ከዘመን ዊት ሴት የደረሰ፣ ቤተ ክርስቲያኑን ትቶ ከሔደ በኋላ የተመለሰ፣ ኤጲስቆጶስ ሳይፈቅድለት የመነኩሰ፣ ተደብቆ ተክሊል ያደረሰ፣ ሰውን የሚመታ፣ እመነ ኩሳለሁ፣ ተባሕትዎ እይዛለሁ ብሎ ሚስቱን የፈታ፣ ከመናፍቃን የተጠመቀ፣ ቀርባናቸውን የተቀበለ፣ ኤጲስቆጶሱን የናቀና ያቃለለ፣ ከመናፍቃን ጋር የጸለየ፣ ከተሻረ በኋላ የክህነት ሥራ የሚሠራ፣ ለብቻው ሌላ ቤተ ክርስቲያን የሠራ፣ ኤጲስቆጶሱ ጠርቶት አልመጣም ብሎ የቀረ፣ ቤተ ክርስቲያኑን ትቶ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የሔደ፣ ወደ ንግድ የሔደ፣ ከደሚ ያልነጸቸውን ሴት ከቤተ ክርስቲያን ያስገባ፣ ሥጋ ወደሙን ያሰጠ፣ ከዲቁናው ማዕርግ ይሻራል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ክፍል ፩ ።)

፩. የንፍቅ ዲያቆናት ሢመተ ክህነት ሥርዓት

ክፍል ፩

ለንፍቅ ዲቁና ሹመት የሚያበቁ ሁኔታዎች

ነገር የማያበዛ፣ የማይሰክር፣ የዛሬዛዛ የማይናገር፣ በጎ አደኛ ያለው፣ በጎ ነገርን የሚወድ፣ የሃይማኖት ትምህርት ወደ ሚስጥበት ጉባኤ የሚሔድ፣ ታዛዥ የሆነ ንፍቅ ዲቁና ይሾማል (ፍትሐ ነገሥት ፩. ረስጣ ፲፩ ።)

ክፍል ፪

ሥርዓተ ሢመተ ንፍቅ ዲያቆናት

- ሀ. ኤጲስቆጶስ ንፍቅ ዲያቆኑን ሲሾም አንብሮት እድ አያደርግም በቃል ብቻ ንፍቅ ዲያቆን ብሎ ይሰይመዋል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ክፍል ፪ ረስጣ ፳፮ ።)
- ለ. ንፍቅ ዲያቆን ሚስት ያላገባ ከሆነ ከሴት ርቆ ንጽሕ ጠብቆ እንዳኖረ ከአልተመሠከረለት አይሾምም። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ክፍል ፪ ።)

ክፍል ፫

የንፍቅ ዲያቆናት ሥራ

- ሀ. ንፍቅ ዲያቆናት ዲያቆናትን ይረዳሉ፤ ማስረጃ «ንፍቅ ዲያቆናትስ ከመ እንተ ረዳኦን» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ክፍል ፫ ።)
- ለ. ንፍቅ ዲያቆናት በዲያቆናት ቦታ ገብተው በዲቁና መዓርግ ማገልገል ንዋየ ቅድሳት መንካት የዲያቆናትን ልብሰ ተክህና መልበስ አይችሉም። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ክፍል ፫ ጸክ ፵፮ ፵፯/፶፯/ ፳፯ ፳፩/፳፪/፳፫/፶፫ ።)
- ሐ. ንፍቅ ዲያቆን በመቅደሱ በር ከውጭ ይቆማል ከዚያ አይለይም) ፍትሐ ነገሥት ፩/፫ ።
- መ. ንፍቅ ዲያቆን ደሙን አያቀብልም። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፩ ክፍል ፫ ጸክ ፴፱)

ክፍል ፬

ንፍቀ ዲያቆን የሚሻርበት ምክንያት

ንፍቀ ዲያቆን ከሰረቀ አንድ ዓመት ከሹመቱና ከሥራው ይታገዳል ከዓመት በኋላ ወደ ሥራው ይመለሳል ወደ ዲቁና ማዕርግ አይደርስም እስከ ዕለተ ሞቱ በንፍቀ ዲቁና ማዕርግ ይኖራል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፬ በስ ፵፰)።

፯ የአናጉንስጢስ ሢሙተ ሥርዓት

ክፍል አንድ

ለአናጉንስጢስ ሹመት የሚያበቃ ሁኔታ

አናጉንስጢስ ማለት አንባቢ ማለት ነው በች ሎታው፣ በበጎ ጠባዩ የታወቀ፣ ነገር የማያበዛ፣ የማይሰክር፣ ዋዛ ረዛዛ የማይናገር በጎ አኑዋኑዋር ያለው፣ በጎ ነገርን የሚወድ፣ የሃይማኖት ትምህርት ወደ ሚስ ጥበት ጉባኤ ለመሔድ የሚፋጠን፣ ታዛዥ የሚያነብ በውን ለመሥራት የሚተጋ፣ የሚያነብበውን ኃይለ ቃል የሚያውቅ አናጉንስጢስነት ይሾማል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፩ ረስጣ ፲፮)።

ክፍል ፪

ሥርዓተ ሢሙተ አናጉንስጢስ

ሀ. አናጉንስጢስ በሚሾምበት ጊዜ አስቀድሞ ሌጁን ቆጶሱ አንብብ ብሎ ወንጌል ይሰጠዋል። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፪ ረስጣ ፳)

ለ. ሌጁን ቆጶሱ አናጉንስጢስን ሲሾም አንብሮት እድ አያደርግም በቃል ብቻ አናጉንስጢስ ብሎ ይሾመዋል (ፍትሐ ነገሥት ፳፡ ክፍል ፪ ረስጣ ፳፯ በደስ ፯ በስ ፵፰)።

ሐ. አናጉንስጢስ ሚስት ያላገባ ከሆነ ከሴት ርቆ እንደ ኖረ ካልተመሰከረለት አይሾምም (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፪)።

ክፍል ፫

የአናጉንስጢስ ሥራ

ሀ. አናጉንስጢስ አንባቢ ስለሆነ በቤተ ክርስቲያን ያነብባል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ ድስቅ ቀዳማዊ)

ለ. አናጉንስጢስ ከፍ ከአለ ቦታ ቆሞ ከብሉያት መጸሕፍት ሁሉ በክፍል በክፍል እየከፋፈለ እየመጠነ ያነብባል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ ድስቅ ፲፪)።

ሐ. አናጉንስጢሳውያን ንባብ በሚያነብቡበት ጊዜ ልብስ ተክህኖ አይለብሱም (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫)

ክፍል ፬

አናጉንስጢስ የሚሻርበት ምክንያት

ሀ. አናጉንስጢስ ከሰረቀ አንድ ዓመት ከሹመቱና ከማንበብ ሥራው ይታገዳል፤ ከዓመት በኋላ

ግን ወደ ንባብ ሥራው ይመለሳል መግርግ አይጨመርለትም እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በአ ንባቢነቱ ማዕርግ ይኖራል ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፬ በስ ፵፰ ።)

ለ. በገና መች ኑሮ እንደሆነ ከተሾመ በኋላ ወደ ዚህ ሥራው መመለስ አይገባውም ከተመለሰና በዚህ ሥራው ከተገኘ በሰባት ሱባዔ ጾም ይቀጣል ።

ከአልታረመ ከቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይለያል(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰፡ ክፍል ፬፡ በስ ፸፬ ።)

ክፍል ፮

ሥርዓተ አናጉንስጢስ

አናጉንስጢስ ሚስት ማግባት ይችላል፣ ሚስቱ ከሞተችበት ሁለተኛ ያገባል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፮ ረስጠብ ፲፯ በስ ፶፮)

፯ የመዘምራን ሥርዓተ ሢመት

ክፍል ፩

ኤጲስ ቆጶስ መዘምራንን በቡራኬ ይሾማል እንጂ አንብሮተ እድ አያደርግም(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፩)

ክፍል ፪

የመዘምራን ሥራ

ሀ. መዘምራን ዘማሪዎች ስለሆኑ ይዘምራሉ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ ድስቅ ፲፪)

ለ. መዘምራን የሚዘምሩት ከመዝሙረ ዳዊት ነው ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ ድስቅ ፲፪) በሀገራችን የቅዱስ ያሬድን ድርሰት ጭምር ይዘምራሉ ።

ሐ. መዘምራን በሚዘምሩበት ጊዜ ልብስ ተክህኖ አይለብሱም

«ወኢ ለአናጉንስጢሳውያን ወኢ መዘምራን ከመ ይልበሱ ሞጣሕተ ሶበ ያነብቡ («ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ ።)

ክፍል ፫

ሥርዓተ መዘምራን

መዘምራን ሚስት ማግባት ይችላሉ ሚስታቸው ከሞተችባቸው ሁለተኛ ማግባት ይችላሉ(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፮ ረስጠብ ፲፯ በስ ፶፮)

ሥርዓተ ዐጸውተ ጎዋጎው

ክፍል ፩

የዐጸውተ ጎዋጎው ሥራ

- ሀ. ዐጸውተ ጎዋጎው (በር የሚከፍቱና የሚዘጉ) በወንዶች መግቢያ ቆመው ይጠብቃሉ ማስረጃ «ወይቁሙ ዐጸውተ ጎዋጎው ካዕበ መካነ ሙባኢሙ ለእደው ወይዕቀብዎ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ ድስቅ ፲፪)
- ለ. ዐጸውተ ጎዋጎው አንዲት ሰዓት እንኳ ከበሩ መለየት የለባቸውም» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ ጸክ ፵፱ ።)
- ሐ. ዐጸውተ ጎዋጎው ደሙን አያቀብሉም ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ ጸክ ፵፱ ።)
- መ. ዐጸውተ ጎዋጎው ሚስት ማግባት ይችላሉ ሚስቶቻቸው ከሞቱባቸውም ሁለተኛ ማግባት ይችላሉ፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፫ በስፃ፭)

የዲያቆናውያት ሥርዓተ ሢመት

ክፍል ፩

ለዲያቆናዊት ነት ሢመት የሚያበቁ ሁኔታዎች

በልባቸው ከኃጢአት የነጹ፣ ለበጎ ሥራ የነቁ፣ በሥራው ሁሉ የሚታመኑ፣ ነገር የማይሠሩ፣ ፳ ዓመት የሞላቸው፣ በአንድ ወንድ ጾንተው የኖሩ፣ በበጎ ምግ

ባር ጾንተው ለመኖራቸው የተመሰከረላቸው ፣ ልጆቻቸውን በሥርዓት ያሳደጉ፣ እንግዳ የሚቀበሉ፣ የቅዱሳንን እግር የሚያጥቡ፣ በደዌ በችግር ለተጨነቁት የሚራሩ፣ በበጎ ሥራ ሁሉ ጾንተው የኖሩ ሴቶች ዲያቆናዊትነት ይሾማሉ ። (ፍትሐ ነገሥት ፳ ክፍል ፩ ድስቅ ፲፯ ፲፩፣ ፩.ጢሞቴዎስ ፭ ፡ ፱—፲ ።)

ክፍል ፪

ሥርዓተ ሢመተ ዲያቆናውያት

ዲያቆናውያት በአንብሮተ እድ አይሾሙም የሚሾሙት በቃል ብቻ ነው፤ ማስረጃ «ወኢይግሥሥዎን ዘእንበለ በአንብሮተ እድ ባሕቲቱ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፩ ድስቅ ፲፯ ።)

ክፍል ፫

የዲያቆናውያት ሥራ

- ሀ. ዲያቆናውያት የሚሾሙት ከኤጲስ ቆጶሱ ወደ ሴቶች ለመላክ ፣ የሚጠመቁትን ሴቶች ከአንገት በታች ቅብዕ ቅዱስ እንዲቀቡ፣ በጠቅላላው በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ሴቶች ሊፈጽሙት የሚገባውን የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እንዲፈጽሙ ነው፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳ ክፍል ፩ ድስቅ ፲፯ ረስጣ ፶፱ ።)
- ለ. ዲያቆናውያት ሴቶች አይባርኩም ዲያቆናውያት ሴቶች ዲያቆናትና ቀሳውስት የሚሠሩትን የክ

ህነት ሥራ አይሠሩም ። ዲያቆናውያት ፤ ሴቶች የሚገቡበትን ቦር ብቻ ይጠብቃሉ ። «ይዕቀባ አንቀጽ ባሕቲቶ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ ረሰጣ ፶፬ ።)

ሐ. ዲያቆናዊት በሕዝቡ ዘንድ ክብር አላት «ወትኩን ዲያቆናዊት ክብርተ በገቢክሙ»

መ. ዲያቆናዊት እንደ ዲያቆናት «ተንሥኡ ጸልዩ» እያለች ጸሎት አታዝዝም ዲያቆን ሳያዛትም ምንም ነገር አትሠራም ፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ በጸስ ፮ ።)

ሠ. ስለማናቸውም ጉዳይ ለመጠየቅ አንዲት ሴት ዲያቆናዊትን ሳትይዝ ብቻዋን ወደ ዲያቆን ወይም ወደ ኤጲስ ቆጶስ መሔድ አይገባትም ። ክልክል ነው ፤ (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ በጸስ ፮ ።)

ረ. ዲያቆናዊት ሴቶችን ልትገሥጽ ፣ ልትመክር ፣ ልታስተምር ፣ ልትረዳቸው ይገባል ። (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ በጸስ ፴፬ ።)

ሰ. ዲያቆናውያት ቅስና አይሾሙም ቄስ፣ አይባሉም፣ በቤተ ክርስቲያንም የማንበር ጸሎት ጀማሪ ፈጻሚ አይሆኑም ።

ቀ. ዲያቆናውያት ቃላቸውን ከፍ አድርገው ጮኸው አይጸልዩም «ወኢይጸልያ በላዕል ቃል» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፰ ክፍል ፫ ዶቅ ፲፩ ።)

ተክሊል

ተክሊል ማለት ከለለ አከባሪ ካለው ግሥ የወጣ ቃል ነው ። ይኸውም ክብር ማለት ነው ። ጸሎተተክሊል ወንድና ሴት ተስማምተው በሚያደርጉት ጋብቻ ላይ ካህኑ የሚሠራው መርዳዊና መርዳት ሁለቱ አንድ የሚሆኑበት መንፈሳዊ አገልግሎት ነው ። የጸሎተተክሊል ፍጻሜ ጸሎተ ቅዳሴ ነው ። ከጸሎተተክሊሉ አያይዞ ጸሎተ ቅዳሴ ደርሶላቸው ሙሽሮች ሥጋውን ደሙን ይቀበላሉ ። ጸሎተተክሊል ተደርሶ ቍርባን ከቀረ ግን ተክሊሉ ፍጹም አይደለምና ጋብቻው አይጸናም «ወማዕሠረ ተዋስቦስ ኢይከውን ወኢይትሬጶም ዘእንበለ በሀልዎተ ካህናት ወጸሎት ዘላዕሌሆሙ ወይመጥውዎሙ ቍርባን ቅዱስ በጊዜ ተክሊል ዘቦቱ ይትወሐዱ ክልኤሆሙ ወይከውኑ አሐደ ሥጋ በከመ ነገረ እግዚእን ሎቱ ስብሐት ወዘ እንበለ ዝንቱ ኢይትጎለቀሉ ሎሙ አውስቦ» እንዲል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ መጅ ፩)

የጋብቻ ሥርዓት የሚፈጸምበት፣ ካህናት ሙሽራውንና ሙሽራዬቱን አንድ የሚያደርጉበት ትእዛዝ እግዚአብሔርን የሚያጸኑበት ሥርዓት፣ ተክሊል ይባላል ።

ስለዚህ «ወንድ አባቱንና እናቱን ይተዋል ሚስቱንም ይከተላል ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ እንግዲህስ አንድ አካል ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ሊለየው አይችልም»

ሲል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስተምሮአል ማቴዎስ ፲፱ : ፫-፮ : ዘፍጥረት ፪ : ፳፬ ።

በቤተ ክርስቲያን በተክሊል ለሚደረገው ጋብቻ የሚጸለዩው ጸሎት ይህን ትምህርት የተከተለ ነው

የጋብቻ ተፈላጊነት

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሮ በጋብቻ ሕግ እንዲኖሩ ሲያደርግ ስለ ፫ ነገር ነው ይኸውም

፩ኛ. ለመረዳዳት ነው

ማስረጃ «ሰውብቻውን ሊኖር አይገባውምና የም ትረዳውን እንፍጠርለት» እንዲል(ዘፍ ፪ : ፲፰።)

፪ኛ. ለመባዛትና ልጆችን ለማስገኘት ነው ።

ማስረጃ «ብዝሃነት ወተባዝህ ወምልዕዋ ለምድር» እንዲል (ዘፍጥረት ፩.፳፰/፱ : ፩ ።)

፫ኛ. ከዝሙት ግብር ለመጠበቅ ነው ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ «ወከመሰ ኢትዘምዉ ዙሉብእሲ ይንበር በብእሲቱ ወኩላ ብእሲት ትንበር በምታ» ብሎ አዝዞአል (፩ : ቆሮንቶስ ፯ : ፪ ።

ክፍል ፪

ማጨት

ሀ. ያመኑ ሰዎች ያላመኑትን አያገቡም ፡ ምእመናን ከምእመናን ይጋባሉ እንጂ በሃይማኖትከተለ ዩና ከአረማውያን መጋባት ክልክል ነው (ዘኒቅያ ፸፪)

ለ. ከ፲፮ ዓመት በላይ ዕድሜ ያላት ድንግል ከ፳ ዓመት በላይ ዕድሜ ያለው ድንግል ተጫጭተው ጋብቻቸውን መፈጸም ይችላሉ፡ በውዴታ የሰጡት ቃላቸውም ይጸናል ፡ ከዚህ ዕድሜ በታች ከሆኑ ግን አይጸናም ፤ (ፍትሐ ነገ ፡ አንቀጽ ፡ ፳፬ ምዕራፍ ፫) ክፍል ዳግም ጠስ ፳ እንዲህ ይላል «ወፍጻሜ መጠነ አካል ዘዕደው እሥራ ዓመት ወእመአኮ እሥራ ወሐምስቱ ዓመት ወለአንስትኒ አሠርቱ ወክልኤቱ ዓመት ወእመ አኮ አሠርቱ ወሐምስቱ ዓመት»

ሐ. ሁለቱ ዕጮኞች በወላጆቻቸውና በመምህራን ገቢ ገብተው የውዴታ ቃላቸውን ከገለጡ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሔዳሉ ከዚያም የጋብቻ ደንብ የሚያዘውን ይፈጽማሉ ።

መ. ሁለቱ ዕጮኞች ከመጋባታቸው አስቀድሞ በሚተጫጩበት ጊዜ ከሁሉ አስቀድሞ ሊጋቡ መፈቃቀያቸውን ለኤዲስ ቆጶሱ ወይም ለቄሱ ይነግራሉ ።

ሠ. ኤዲስ ቆጶሱ ወይም ቄሱ መርምሮ በሥርዓተ ቤተ ክርስቲያን ደንብ ለጋብቻ የሚበቁ መሆናቸውን ከተረዳ በኋላ ይፈቅድላቸዋል

ክፍል ፫

ቃል ኪዳን (ቀለበት ማሠር)

ሀ. ለጋብቻ የተጫጨት ክጋብቻው ቀን አስቀድሞ ከቤተ ክርስቲያን የተሰጣቸውን ማስረጃ በአቅራቢያቸው ላለው የቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪ አቅ

ርበው ቃል ኪዳናቸውን በቤተ ክርስቲያን ይፈጽማሉ ።

ለ. ሙሽራውና ሙሽራዬቱ ከዘመዶቻቸው ጋር በቤተ ክርስቲያን ተገኝተው ለቃል ኪዳን በተሰጠው ሕግ መሠረት የቀለበቱን ሥነ ሥርዓት ያደርጋሉ በመተግበራት የሰጡትንም የፈቃድ ቃል በመሐላ ያጸናሉ ።

ክፍል ፬

ሥርዓተ ተክሊል

ሀ. ጋብቻ ያለ ሥርዓተ ተክሊል ሲፈጸም አልተፈቀደም (ፍትሐ ፡ ነገ ፡ አንቀጽ ፳፬ ም ፡ ሐምስ ክፍል ዳግም መጽ ፩ ።)

ለ. ሥርዓተ ተክሊል ድሃና ባለጸጋ ጌታና ሎሴ እመቤትና ገረድ ካህንና ምእመን የማይለዩበት በድንግልና ለኖረ ሁሉ የሚፈጸም ሥርዓት ነው ።

ሐ. ተክሊሉ በሚደርስበት ቀን ሙሽራው ከዘመዶቹ ጋር ሙሽራዬቱም ከዘመዶቹ ጋር ወደ ቤተ ክርስቲያን ሔደው ሙሽራውና ዘመዶቹ በሰሚናዊ ማዕዘን ሙሽራዬቱና ዘመዶቹ በደቡባዊ ማዕዘን ሥፍራ ሥፍራቸውን ይዘው ይቆማሉ ።

መ. ከዚህ በኋላ በምዕራብ በኩል በመካከለኛው ክፍል ማለት በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ባለው ዐውደ ምሕረት (ቅድስት) ላይ ሊቀ ዲያቆናቱ ሙሽራውና ሙሽራዬቱ ሥርዓተ ተክሊል የሚ

ፈጽሙበትን ምንጣፍ አንጥፎ ለሁለቱ የሚሆን መቀመጫ እንዲሁም አንድ ጠረጴዛና ሙሽሮቹ አንድ ሆነው የሚለብሱትን ነጭ መጎናጸፊያ የሚቀቡትን ዘይት የሚያቀዳጁባቸውን አክሊላት ያዘጋጃል።

ሠ. ቀጥሎ ካህናቱ ሥርዓተ ተክሊሉን ማድረስ ይጀምራሉ ።

ረ. ከዚያም ካህናቱ ሥርዓተ ተክሊሉን አድርሰው ሲፈጽሙ ሙሽሮቹ አስቀድሰው ሥጋውን ደሙን ይቀበላሉ ጋብቻቸውን በሥጋው በደሙ ያጸናሉ ።

ከጋብቻ በኋላ የባልና ሚስት አኑዋኑዋር

ሥርዓተ ተክሊል ከተነገረ ዘንድ ባልና ሚስት በኑሮዎቻቸው በመግባባት አንዱ የአንዱን ፈቃድ በመፈጸም እንዲኖሩ መጽሐፍ የሚሰጠውን ምክር ከዚህ ቀጥቶ አቀርባለሁ ።

ሀ. ባል ለሚስቱ የሚገባትን ሁሉ መጠበቅ ማድረግ ይገባዋል፤ ሚስት ለባልዋ የሚገባውን መጠበቅ ማድረግ ይገባታል። (፩ኛ ቆሮንቶስ ፯ ፡ ፫ ።)

ለ. ሚስት በኑሮ ሥርዓት ባልዋ ያዘጋጃል እንጂ በራሱዋ አታዝም ባልም ሚስቱ ታዝበታለች እንጂ በራሱ አያዝም (፩ኛ ቆሮንቶስ ፯ ፡ ፬ ።)

ሐ. ለጸምና ለጸሎት ከተወሰነ ጊዜ በስተቀር ባልና ሚስት መለያየት የለባቸውም ሰይጣን ድል

እንዳይነሣቸው ተጠባብቀው መኖር ይገባቸዋል (፩ኛ : ቆሮንቶስ ፯ : ፮) =

መ. ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትታዘዝ ሚስትም ለባሉዋ መታዘዝ ይገባታል። እንዲሁም ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ራሱንም ለሞት አሳልፎ እንደ ሰጠላት እንደዚህ ሁም ወንድ አካሉ ናትና ሚስቱን መውደድ መርዳት ይገባዋል፤ (ኤፌሶን ፮ ፳፪—፴፫ = ፩ኛ ጴጥ : ፫ : ፩-፮) =

ሠ. ባልና ሚስት አንድ ልብ አንድ አፍ ሆነው በመተማመን መኖር ይገባቸዋል እንጂ በአሳብ መለያየት መተማማት የለባቸውም (፪. ጴጥ ፫ : ፳) =

ረ. ባልና ሚስት በፅንሰ : በሕርስ : በትክትጊዜ : በሰንበት : በበዓላት : በአጽዋማት ወራት መጠበቅ ይገባቸዋል =

«ወለእመ ኮነ ብእሲ ዘይደመር ምስለ ብእሲቲ እምድጎረ ተከሥተ ፅንሳ ወዘንቱ ኢርቲፅ ወኢ ብውሀ ሊቶ ሰዘንቱስ ኢይትፈቀድ ነገር በእንቲአሀ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ በሰ ፲፩) =

ፍቺ እንዳልተፈቀደ

ሀ. ባልና ሚስት ከተጋቡ በኋላ መፋታት በልዩ ልዩ ምክንያት ቃል ኪዳናቸውን ማፍረስ አይገባቸውም =

«የሕፃንነት ሚስትህን አትፍታ» ሲል ሚልክያስ የተባለው ነቢይ ተናግሮታል = (ሚልክያስ)

፪፻፴—፲፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም «እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ሊለየው አይችልም» ብሎአል (ማርቆስ ፲ : ፪-፱) =

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም «ሴት ከባልዋ አትለይ ወንድም ከሚስቱ አይለይ ሁላችሁም በጌታችን ትእዛዝ አንድ ሁናችሁ ኑሩ» ሲል አስተምሮዋል ፩ኛ. ቆሮንቶስ ፲፩.፲፩ እንዲሁም « በሚስት ታሥረህ እንደሆንህ መፋታትን አትሻ» ብሏል ፩ኛ. ቆሮንቶስ ፯ : ፳፯ =

ለ. ባልና ሚስት በድንገተኛ ግጭት በፅለት ቁጣ ቢለያዩ መታረቅ አለባቸው አንታረቅም ካሉ ግን በእየራሳቸው ንጽሕናቸውን ጠብቀው መኖር አለባቸው እንጂ ሌላ ማግባት የለም = «ሴት ከባልዋ አትፋታ ብትፋታም ንጽሕናዋን ጠብቃ ትኑር አለዚያ ግን ከባልዋ ጋር ትታረቅ ወንድም ሚስቱን አይፍታ» እንዳለ (፩ኛ ቆሮንቶስ ፯ : ፲—፲፩) =

ሐ. ማንኛውም ሰው ሚስቱን ሊፈታ ቢወድ ከካ ህናት አንዱ ነውሩዋን የሚናገር ደብዳቤ መጻፍ የለበትም ከጸፈ ግን መልሶ እስከሚያስታርቀው ድረስ ከምእመናን ይለያል =

«ወለእመ ፈቀደ አሐዱሂከመ ይድጋር ብእሴቶ ወጸሐፈ አሐዱ እምካህናት መጽሐፈ ነዳጋቲፕ ይሰደድ እስከ ይመይጣ ለተዋሰሶ ወያስተሳልሞ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፱ ረስጠጅ ፸፩)

ፍችና ሁለተኛ ጋብቻ

ሀ. ሁለተኛ ጋብቻ የሚፈቀደው ሚስት ወይም ባል በሞት ሲለዩ ብቻ ነው ከዚህ በስተቀር ሁለተኛ ጋብቻ አይፈቀድም ባልና ሚስት በሞት መለያየት ከደረሰባቸው ግን ወደኋላ የቀረውን ጽሕፍትን ጠብቆ መኖር የማይቻለው ከሆነ ሁለተኛ ማግባት ይችላል ሁለተኛዋም ከሞተች እስከ ፫ ጊዜ ድረስ ማግባት ይችላል ፤ ሴት ባልዋ በሕይወት ሳለ በሕግ የጻፍኛ ናት፤ ባልዋ የሞተ እንደሆነ ግን ለባሉዋ ከገባች ስት ቃል ኪዳን ነፃ ናት ። ባሉዋ በሕይወት ሳለ ከሌላ ወንድ ብትደርስ ዝሙት ይሆንባታል ። ባሉዋ የሞተ እንደሆነ ግን ሌላ ብታገባ ዝሙት አይሆንባትም ሰሰነች አትባልም (፩ ቆሮ ፯ : ፱፱ :)።

ወንድ ሚስት የሚያገባው የሚስቱ ሙት ዓመት ከአለፈ በኋላ ነው ሴት ባልዋ ከሞተ ከ፲ ወር በኋላ ታገባለች ።

«ወኢያውስብ ዘእንበለ ይኅልፍ አሐዱ ዓመት እምቅድመ ፲ቱ አውራኅ እምከመ ሞተ ምታ ኢትረስ ንዋየ ምታ» (ፍት ነገ አንቀጽ ፳፬ ።) «ወእመስ ሆፈ መንጢጥ ዘኢነባቢ ይትገሐሥ እምአውስቦ ዳግማዊ እፎ እንከ ፈድፋደ ይደሉ ለእንስሳ ነባቢ» ።

ፍሬ ነገር የማይናገር ሆፈ መንጢጥ (ርግብ) ከ ሁለተኛ ጋብቻ የሚከለክል ከሆነ ፍሬ ነገር የሚናገር ሰውማ ከሁለተኛው ግቢ መከልከል እንደምን አይገባውም?» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ በስ ፵፫) ።

«ወበእንተ ዝንቱ ፍና ይደሉ ዐቂበ ዛቲ ሕግ እስመ ይእቲ ታወርዶሙ ለክቡራን እምክብሮሙ ዘውእቶሙ ካህናት ወይእቲ ሎሙ ትከውን ምንንተ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ ።)

ለ. ከላይ ከተጠቀሰው በሞት ምክንያት ከሚደረገው መለያየት ሌላ ወንድ ሚስቱን መፍታት የሚገባው ስታመነዝርበት ብቻ ነው ወይንም ሴት ባሉዋን መፍታት የሚገባት ሲያመነዝር ባት ብቻ ነው ማንኛውም ወገን ማለት ወንድም ሆነ ሴት በዝሙት ምክንያት ከፈታ በኋላ በዝሙት ምክንያት የተፈታችውን ወገን ማግባት አልተፈቀደለትም ማግባት የሚቻለውን ጽሕፍትን ጠብቆ በቅርብን ተወስኖ የኖረውን ወገን ብቻ ነው (ማቴዎስ ፮ : ፴፩-፴፪ ። ፲፱ : ፯-፱) ።

ሐ. ለሁለተኛ ጋብቻ መጽሐፈ ተክሊል አይጸበ ይም ሥርዓተ ተክሊል አይደረግም የሚጸለየው ፍትሐት ዘወልድና ጸሎተ ንስሐ ብቻ ነው ። «ወኢይጸልዩ ላዕለ አውስቦ ዳግማዊ ዘውእቱ ጸሎተ ተክሊል ወእኮ ጸሎተ ፍትሐት» እንዲል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፱ ክፍል ፬ ሥርዋጽ ፰ በስ ፳፪ ።)

«ወአውስቦሰዳግሚት ካልዕት ተሐጽጽ እምቀ ዳሚ ወለዛቲሰ ተሠርዐ በቀኖናት ከመ ኢትኩን ላቲ በረከተ ተክሊል አላ ይግበሩ ጸሎተ አሰተ ስርዮ»(ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ ዕንቁራ ፲፰)።
«ወተጋብአሰ ማእክለ አውስቦ ዳግማዊ አው ዘይበዝገ ኢይደሉ እስመ ውእቱ ዝሙት ከሠት - - -» (እንዲል ፍትሐ ነገሥት አን ፳፬)።

ሦስተኛ ጋብቻ

ሀ. ሦስተኛ ጋብቻ ፈጽሞ የተናቀ ነው ነገር ግን ከላይ እንደተገለጠው ሚስቱ ከሞተችበት አንድ ሰው ለ፫ኛ ጊዜ በሕገ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የንስሐ ጸሎት ተደርሶለት በቤተ ክርስቲያን ያገባል ከ፫ ጊዜ በላይ ማግባት ግን ለክርስቲያን አልተፈቀደም ።

«ወአውስቦሰሣልስምኑን ውእቱ ወአልቦ በኅ ቤነ እምድኅረዝ አውስቦ ሕጋዊ» እንዲል (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬) ።

«ወለእመቦ ዘአውሰበ ዘኢኮነ እምሕግነ ይትከላዕ ዓመተ ወዘአውሰበ ራብዐ ኢይቅረብ» (ፍትሐ ነገሥት ፳፬ ።)

ለ. መአስባን ማለት አግብተው የፈቱና በንስሐ የተመለሱ ምእመናን ጋብቻቸውን በሥርዓተ ጸሎትና በቅዱስ ቍርባን ለመፈጸም ወደ ቤተ ክርስቲያን በሚመጡበት ጊዜ ቄሱ ከሁሉ አስቀድሞ ለመጋባት የተፈቃቀዱበትን የሁ

ለቱን ሰዎች ጋብቻ የሚከለክል ምክንያት አለመኖሩንና በእነርሱም በኩል እስከ መጨረሻው መሊየየትን የሚያስከትል ስምምነት በመካከላቸው መኖሩን ይመረምራል ከመጋባት የሚከለክላቸው ምክንያት አለመኖሩንና ስምምነታቸው ፍጹም መሆኑን በሚገባ ከተፈጻ ጸሎት ያደርሱላቸዋል ከጸሎቱም በኋላ የክርቶስን ሥጋውን ደሙን ያቀብላቸዋል ።
ሐ. በሚስት ላይ ሚስት ማስቀመጥ ክልክል ነው። «ወኢያንብር ብእሲ ክልኤተ አንስተ በምክንያተ ተድላ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬)

መ. ካህን ሁለተኛ ቢያገባ ካህንቱ ይሻራል ሦስተኛ ቢያገባ ግን አልተፈቀደለትም ርኩስ ነው። «ወለእመ ኮኑዕደው ካህናት ይደቁ እማዕርጊ ሆሙ ወእምድኅሬሁሰ ሰእመ ደገሙ ይከውኑ ርኩሳነ» ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ ም. ፩ ፤ ክፍል ፫ ቍጥር ፭—፮ ኒቅያ ፲፱ ።

ሠ. ከወንድ ዝሙት ቅጣት ይልቅ የሴት ዝሙት ቅጣት ይበልጣል ።
«ወይደሉ ከመ ይጽናዕ ኰነኔ ዝሙታ ለብእሲት ፈድሳደ እምብእሲሃ» (ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፳፬ ሥርዋዕ ፳፬ ቍ ሷ፭ ።)

የሥርዓተ ተክሊል አፈጻጸም

የሥርዓተ ተክሊል አፈጻጸም በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ጉባኤ ተሻሽሎና ተስተካክሎ ሚያዝያ ፩ ቀን ፲፱፻፺፯ ዓ/ም በታተመው መጽሐፈ «ተክሊል

የተገለጸ ስለሆነ አንባቢ ይህንን መጽሐፍ በመመልከት በቀላሉ ሊረዳው ስለሚችል ከዚህ ላይ በድጋሚ ማተት አላስፈለገም ።

የሥርዓተ ተክሊል ትርጉም

- ሀ. የሙሽራውና የሙሽራዬቱ ተዋሕዶ የክርስቶስና የቤተ ክርስቲያን ተዋሕዶ ምሳሌ ነው» ዐቢይ ወ-አቱ ዝ ነገር አንሰ እብሎ ላዕለ ክርስቶስ ወላዕለ ቤተ ክርስቲያን» ኤፌሶን ፮፡ ፴፪ ።
- ለ. ሙሽሮች በቃል ኪዳናቸው ጊዜ ቀለበት የሚያደርጉት የቃል ኪዳንና የሃይማኖት ምልክት በመሆኑ ነው ።
- ሐ. የአመኑ ሰዎች ያላመኑትን እንዳያገቡ የተደረገበት ምክንያት በሃይማኖት አንድ ስለአልሆኑ ነው «ኢተሀብ ወለተከ ለአሕዛብ ወኢትንሣእ ወለቶሙ ለአሕዛብ» ተብሎአልና (ዘዳግም ፯፡ ፫-፮)
- መ. በሥርዓተ ተክሊል ላይ ሙሽሮች የሚለብሱት አንድ ልብስ አንድ አካል ለምታደርጋቸው ጸጋ መብቃታቸውን የሚያስረዳ ነው ።

ቀንዲል

ቀንዲል ሕሙማን እየተቀቡ የሚፈወሱበት ቅብዕ ነው፤ ቀንዲል ወይም ቅብዕ ጸሎት ከን

ጹሕ ወይራ ዘይት ይሠራል ይህ ቅብዕ በእግዚአብሔር ጸጋ በቄሱ ጸሎት የማዳን ኃይል ስለአለው በቅዱስ ያዕቆብ መልእክት እንደ ተጻፈው ሕሙማን ይፈወሱበታል ።

ቀንዲል ሐዋርያት ይሠሩበት ነበር «በወጡም ጊዜ አስቀድመው ንስሐ አስተማሩ ንስሐ ይገቡ ዘንድ እጅግም ሰይጣናትን አስወጡ በዘይትም ብዙ ድውያንን ቀቡ አዳኑዋቸውም» ማርቆስ ፮ ፡ ፲፫ ።)

«ማንም ከእናንተ ቢታመም የቤተ ክርስቲያንን ቀላውስት ይጥራ ይጸልዳለትም በዘይትም ይቅቡት በጌታ ስም የሃይማኖት ጸሎት ድውድን ትፈውሰዋለች ጌታም ያሥነሣዋል ኃጢአትም ሠርቶ እንደ ሆነ ትሰረዳለታለች» (ያዕቆብ ፮ ፡ ፲፬-፲፮ ።)

በዚህ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ድውያንን ለመፈወስ ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እየጸለዩት በዚህ ቅብዕ ሕሙማንን ትቀባለች ።

ሥርዓተ ቀንዲል

- ሀ. ቀንዲል ወይም ቅብዑ ድወይ በቢልቃጥ ወይ ንም ቅርን ቅብፅ ሁኖ ከመንበር ይቀመጣል ።
- ለ. ካህኑ መጽሐፈ ቀንዲል ደግሞ የበሽተኛውን አካል በመስቀል ምልክት ይቀባዋል ።
- ሐ. የሚቀቡት የአካል ክፍሎች ግንባሩን ከ፪ ቦታ ፊቱን ከ፪ ቦታ ሸንጎቡቱን (አገጨን) ቀኝና ግራ እጁን በውስጥም በውጭም ሁለት እግ ፍን ቢቻል ታላላቅ ሕዋሳቱን ሁሉ ያለዚያም ለጊዜው ከሚያመው አካሉ ላይ ይቀበዋል ተፈጸመ ። እነሣሱቶ ላስጀመረን አስጀምሮ ላስፈጸመን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው አሚን ።

www.ethiopianorthodox.org

<u>ጥቅስ</u>	<u>ትርጉም</u>
ግቲ	የግቲዎስ ወንጌል
ዮሐ	የዮሐንስ ወንጌል
፩. ጲጥ	መጀመሪያው የኢፐርስ መልእክት
ዘፀ	አሪት ዘፀግት
ግር	የግርቆስ ወንጌል
ሉቃ	የሉቃስ ወንጌል
ፍት ነገ	ፍትሐ ነገሥት
ዕብራ	የዕብራውያን መልእክት
ዘዳ	አሪት ዘዳግም
በደስ	አቡሲዲስ
ዶቅ	የሎዶቅያ ሲኖዶስ
ረስጣ	ቀሌምንጦስ አንደኛ
ድስቅ	ዲዲስቅልያ
፩ ቆር	መጀመሪያው የቆርንቶስ መልእክት
ዘሌዋ	አሪት ዘሌዋውያን
ዘኒቅያ	የኒቅያ ሲኖዶስ
መዝ	መዝሙር ዳዊት
ዮሐ አፈ	ዮሐንስ አፈወርቅ
በስ	ባስልዮስ
ዘፍ	አሪት ዘፍጥረት
ኤፌ	የኤፌሶን መልእክት
ረስጦብ	ሁለተኛ ቀሌምንጦስ
ጲጥ	ኢፐርስ